

Desvelant el diagrama de Ramon Llull (2 de 3): Els dotze Treballs d'Hèrcules i la seva relació amb els signes astrològics, l'art de l'endevinació Ifà i els dotze passos del Mag

Autor: Joan Ramon Gros
 Data de publicació: 29-12-2025

Després d'haver-ne publicat la primera part, Joan Ramon Gros presenta ara la segona part del seu assaig «Desvelant el diagrama de Ramon Llull», sobre la relació que ha establert entre l'Art de Ramon Rull i els dotze Treballs d'Hèrcules, a més de les vinculacions amb els signes astrològics, l'art de l'endevinació Ifà i els dotze passos del Mag. Properament en publicarem la tercera part, amb dos annexos, bibliografia i índex general, que clourà la sèrie.

EL LLEÓ DE NEMEA. SIGNE LEO. IKA. PAS 7 DEL MAG: JO GENERO QUE ES GENERI CASUALITAT.

La claredat de l'alba desfà les tenebres i ja Hèrcules camina sota el radiós sol grec que es trenca a la blanca roca i tenyeix de tons violacis les ombres.

El Tità, embriagat de llum i d'horitzons, es mesurarà amb el Lleó de Nemea, bèstia ferotge, devoradora d'homes i bestiar, que s'amaga al bosc de l'Argòlida.

L'heroi ja s'acosta i, quan voreja l'espessor, tot, llum, aire, planes i muntanyes, perden, de quall, la seva harmonia plàcida.

Tan sols assentar la planta al fosc espessor fa sentir, sense transició, un fred sobtat, que cala fins a la medul·la, com el de l'alta serralada al temps de l'ocàs. Enrere resta el dia exuberant de colors i aromes, Hèrcules ja s'interna al garbuix espès, al matoll humit, d'espines càustiques, entorn fètid i enganxós.

En part de l'agresta floresta, la mala herba s'ha deixat créixer fins a conformar anyosos i defectuosos arbres, gairebé impossibles de desarrelar, símbol del petit defecte que ens tolerem en el passat, i ara, desmesurat, ens aixafa i aclapara innecessàriament.

Aquest bosc verd-i-negre i sinistre és l'efígie palpitant de la teva naturalesa fosca. És l'embolic vergonyós i espès d'aquella part no cisellada de la teva pedra bruta, l'esperó de tot pensament i acció innobles.

Aquesta espessor amenaçadora es nodreix de tot pensament tèrbol, desequilibrat, descompassat i involutiu, aliment permanent que converteix el bosc en etern i en gairebé invencible el Lleó de Nemea.

Hèrcules fa un paràgraf entre aquest bosc i la seva persona, i es diu: Aquesta enredada selva representa les meves pròpies entranyes? De quina matèria estic fet? Per què cal que depengui de la meva pedra bruta i vil per ascendir espiritualment? Per què he de modificar-la sense sentir repugnància pel seu aspecte dur, insoluble, la seva olor infecta, la seva coloració negra i les seves esquerdes sòrdides?

Per què aquesta, la meva matèria, encara tan imperfecta, és el material reservat per la Divinitat per als elegits? Per què en el seu bast i maldestre contingut trobo, efectivament, tot el que desitgen trobar els filòsofs? Per què aquesta massa informe feta de tenebres i de llum, de mal i de bé, barrejats en la pitjor de les confusions que aparentment no conté res, trobo els mitjans de la meva pròpia superació?

Hèrcules va veure la fera a punt de saltar sobre ell. Va sentir intuïtivament que aquesta brutícia representava tot allò pervers que nia en tot home. És el que és instintiu. És la irrupció de les ambicions injustes i atropelladores, és la força ancestral no domesticada, que torça l'accionar de les persones i les pren als seus sentits inferiors.

Cada ésser humà porta amagada dins seu la fera de Nemea, i mentre no ho accepti i ho assumeixi, no podrà realitzar un treball de neteja ètica i espiritual en si mateix, ja que aquest monstre li exigeix ser alimentat amb permanents sensacions fortes i negatives, que l'obliguen a generar-les, una vegada i una altra, quan s'ha deixat subjugar per aquest poder tirànic.

Hèrcules allarga la mà cap al seu carcaix (caixa o cilindre de pell, fusta i/o tela usada pels arquers per transportar les fletxes, sagetes, dards o javelines, permetent assolir-les amb facilitat i rapidesa), i dispara les seves certes sagetes, que, esquinçant l'aire, donen de ple al pelatge del Lleó de Nemea, però només frega aquesta pell i els dards roden a terra. Seguidament, branda la seva pesada maça i la descarrega sobre el superb cap del Lleó, la hi clava i es disgrega en mil trossos.

No n'hi ha prou amb cap arma. Qui espera trobar aquesta força alliberadora fora de si dona més impuls a la feresa i al poder de la bèstia.

D'altra banda, qui nèciament dissipa la seva força en el plaer va i emancipador, divideix i debilita les seves energies i no pot desallotjar els seus actes errats.

Hèrcules venç el Lleó de Nemea en l'única forma possible, l'estreny i escanya amb les mans: el priva del seu aire nauseabund. L'iniciat també ha de tallar d'arrel el fluir emocional i mental descompassats que el sotmeten i li fan conèixer l'ansietat i el mal, i li fan saber-se incapaç d'accions nobles i enaltides.

En alliberar-se l'Heroi del domini dels seus sentits i assolir l'absència de desitjos incontrolats, sobrepassa allò postís i l'artificial atracció retentiva i paralitzadora d'allò inferior, i comprèn que existeix un món divers, digne de conèixer mitjançant una percepció superior.

El lluitador que hi ha en nosaltres ha vençut la bèstia interior, que s'ha diluït per reparèixer en la forma de l'Hidra de Lerma.

Matar el Lleó de Nemea

El Lleó de Nemea era una fera amb pell molt dura. Aquesta bèstia de dia s'amagava a la seva cova i a la nit sortia a devorar tot ésser vivent que es creués pel camí.

Què va fer Hèrcules?

Per aquella època, Hèrcules havia acceptat el càstig que li havia imposat l'oracle de fer els treballs imposats pel seu

---

cosí Euristeu, rei d'Argòlida. Així, un dels seus treballs va consistir a matar el Lleó de Nemea i despullar-lo de la seva impenetrable pell.

Hèrcules va llançar fletxes i va aconseguir ferir el Lleó, però es va quedar sense fletxes i el Lleó seguia il·lès. Hèrcules, durant dies, va intentar vèncer el Lleó usant variades estratègies, però tot va ser inútil perquè la pell de l'animal era impenetrable. Fins que es va adonar que la fera estava a la seva cova, la qual tenia dues entrades.

Va segellar-ne una i va entrar per l'altra amb les mans nues, va sorprendre el lleó i el va escanyar amb els seus propis braços; però no el va poder escorxar amb el ganivet que portava al cinturó. Va ser llavors quan va fer servir les mateixes urpes de la bèstia per aconseguir el seu objectiu, combinant la seva valentia amb la seva intel·ligència.

Simbologia

En els 12 treballs d'Hèrcules, el Lleó és la violència del nostre orgull, és aquesta ombra que ens ataca en somni. És aquesta força que emana de l'ésser, davant la qual no valen ajudes, sinó que cada persona ha de recórrer potser a si mateix.

Aquest esdeveniment passa en una cova tal com en moltes escriptures sagrades. La cova és el més intern de l'ésser i aquesta té dues entrades, de les quals cal encegar-ne una: la de les emocions. I cal deixar oberta l'entrada de la raó per poder sotmetre la fera que hi ha a dins.

Signe Leo

Signe de foc, el regent del qual és el sol, es relaciona amb el nostre poder i voluntat. En aquest signe, hi ha un reconeixement de si mateix com a individu. El lleó ha de caminar per un sender ple de proves per arribar a l'ensinistrament, per això cal humilitat. Sense humilitat no es pot conquerir la virtut. És substituir l'egoisme per l'altruisme.

A Leo, la ment còsmica actua sobre l'individu com a ment raonadora, i també el seu aspecte inferior ha de ser sacrificat i la ment de l'home ha de subordinar-se a la ment universal.

IKA

Ika vol dir atreure o ajuntar-se. En termes espirituals, es refereix a una reunió de poder personal (ase). El poder personal es posa de manifest mitjançant l'ús d'invocació o mitjançant l'ús del poder de la paraula. Ika, en una manifestació positiva, pot ser l'origen de poder personal usat per a protecció, curació, transformació i la creació d'abundància. És l'element fonamental en el procés d'afirmació d'un mateix. La manifestació negativa d'Ika és l'origen d'embruixos propis, xafarderies i denigració injusta de l'altre.

Ika significa ajuntar els seus recursos. Una persona ajunta els seus recursos quan són a punt de beneir alguna cosa o d'embruixar alguna cosa. Ajuntar és part del procés a l'accés del poder de la paraula (ofo ase). Ifà ensenya que les paraules tenen l'habilitat de transformar la realitat física. En la seva manifestació negativa, el comportament impropri d'Ika és l'ús no ètic del poder de la paraula per pressionar, xafardejar i expressar denigració injusta cap als altres.

5.- El Principi del Ritme. Tot flueix i refluix; tot té els seus períodes d'avenç i reculada, tot puja i baixa; tot es mou com un pèndol; la mesura del moviment cap a la dreta és la mateixa que la del moviment cap a l'esquerra; el ritme és la compensació. Oya. Sol/Lluna. Esforç correcte.

2.- El principi de Correspondència. Com és a dalt, és a baix; com és a dins, és fora. Afirmar que aquest principi es manifesta als tres Grans Plans: el Físic, el Mental i l'Espiritual. Elegba/Ibeyis. Mercuri. Visió o comprensió correcta.

4.- El principi de Polaritat. Tot és doble, tot té dos pols; tot, el parell d'oposats: els semblants i els antagònics són el mateix; els oposats són idèntics en naturalesa, però diferents en grau; els extrems es toquen; totes les veritats són mitges veritats, totes les paradoxes es poden reconciliar. Shango. Mart/Plutó. Pensament o determinació correcta.

6.- El principi de Causa i efecte. Tota causa té el seu efecte; tot efecte en té la causa; tot passa d'acord amb la llei; la sort o atzar no és més que el nom que se li dona a la llei no reconeguda; hi ha molts plans de causalitat, però res no escapa a la llei. Orula/Oshosi. Saturn. Actuar correctament.

Pas 7. La gran explosió d'energia. Les Casualitats.

Passarà alguna cosa per atzar, contingent, que farà que allò que era impossible es torni possible. Casualitzar. Generar allò que és necessari per casualitat. El pas 7 em porta la solució perquè allò que vull es faci possible.

L'home i tot allò que l'home vulgui moure estarà supeditat a trobar les forces més subtils des d'on moure'l. Ment, paraula i cor és el subtil.

Allò subtil dirigeix ??allò dens... i allò subtil està dirigit pels déus.
Allò psíquic dirigeix allò energètic i allò energètic determina allò físic.

L'Energia és més Subtil que allò Físic, però allò Psíquic és més Subtil que allò Energètic: i el més Subtil del més Subtil és el desig, el pensament i la cura.

La realitat es genera de dins cap a fora. Del particular a l'universal. La realitat es genera de la ment a la matèria. La generació de la realitat és del subtil al dens. Mai al revés. Si faig els passos al revés em converteixo en objecte.

Un Estat d'Alerta expandeix la nostra consciència fent-nos atendre qüestions de la vida quotidiana que abans ens passaven de llarg: l'Univers comença a desocultar allò que és necessari, amb el que fer possible, el que sense això és impossible. El pas 7 em porta la solució perquè allò que vull es faci possible.

Des d'allò intern, Psíquic i Subtil, podrem convocar tot allò que necessitem d'allò extern ja que, en haver-ho ordenat des d'allò més subtil (la Paraula), la nostra energia s'encarregarà de trobar allò compatible amb allò físic de la manera més inesperada...

Aprèn a treballar la teva energia. Una altra cosa que els ensenyants no saben treballar. Algú li diu: A veure, amb quina frase vols el resultat? Un munt de treball perquè posi la seva frase. Jo no li puc dir, ni li puc donar un vademècum de frases tipus, d'afirmacions. Cal veure com se sent quan ho diu, si està segur, si està entusiasmat.

Pas 6. Quins senyals genera.

Aquest esquema particular s'aprèn per a qualsevol lloc on estigui amagat el Jo i surti a la llum.

Ara ve el Pas 7. Energitza els teus resultats. Què?

A Occident, es desconeix que l'energia no és només un substantiu, sinó també un verb: un procés dinàmic que es manifesta i es projecta. Amb el canvi d'era iniciat el "22 de desembre de 2012", s'intensifica una energia nova anomenada "plasma", que arriba des del sol. Aquest plasma, conegut antigament com "Eter, Prana, Ki o Manà", començarà a impregnar els humans i amplificarà la seva capacitat de "generar realitat".

Aquesta energia és potent, però, si no se sap canalitzar, pot provocar caos, agressivitat i conseqüències desmesurades. Tot el que ja es generava en petit, ara es farà gran. Per això és fonamental "aprendre a energitzar conscientment", treballant amb la paraula, els sentiments i la intenció.

Les cultures antigues, com els "Queros", coneixien sistemes per manejar aquesta energia, però avui cal anar més enllà: "matisar, transformar i dirigir-la". Si no es fa un treball interior, es crearà una realitat no desitjada o imposada. La màgia i la casualitat seran els camins pels quals aquesta energia ens acostarà als resultats que volem... o als que inconscientment estem generant.

Com més Recorre el Mag i més elevat és el que el Mag es proposa assolir, més de l'Univers se li desoculta i més sistemes estan a la seva disposició.

Pas 7. Casualitats.

Quan dono energia al que vull, entro al pas 7. Què passa? La màgia. Es comencen a generar fenòmens que em semblen de màgia pura. Aquests fenòmens són: Primer i principal, per via d'entramats que presenten allò que jo vull. Es diuen Casualitats. Es generen casualitats causades per mi. I un diu: si les vaig causar, ja no són casualitats, són

---

causalitats. Error: jo vaig causar que es generi la casualitat per a allò que jo vull.

El que mai no puc és jo causar com es generarà aquesta casualitat. Això és molt important; jo genero que es generi la casualitat, però no puc generar com es presentarà. Això que fa? Bombolla pura... això em fa un estat borbollejant. A la vida mai no se sabrà en quina cantonada serà la casualitat amb el resultat que jo vull. Al pas 7, a més, aprenc a entrar en els meus somnis... perquè aprenc a manejar, amb la meva energia, la meva vida, sense divisions de dia i de nit, i dirigir-me al mateix que vull. PER ON.

Per funcionar plasmàticament caldrà utilitzar la inèrcia que l'Univers (l'altre) posarà com a força contrària a la teva força per generar realitat pròpia. No acció i aprofitar la força de l'altre (com va fer Gandhi) serà necessària quan l'altre miri de convèncer-te que no saps, no pots, no deus, no necessites. Aprofitar la força de l'altre (les urpes del lleó) per afegir-la a la pròpia (beneir l'altre).

Cal que em convenci perquè el mag en mi adquireixi consciència de divinitat. Allò que l'Univers t'envia per casualitat per generar realitat pròpia (senyals, idees, sistemes, oportunitats) en realitat ho has provocat tu amb els teus pensaments, emocions i accions.

Permet reconèixer els senyals que et dona l'Univers. Jo condueixo la generació de la meva pròpia realitat. Jo brillo per mi mateix (com el lleó). Jo m'il·lumino com a creador de la meva pròpia realitat. Comprendre que tu ets el responsable de la teva realitat. Jo soc.

Jo soc.

Defineix el que ets i el que atrauràs a la teva vida perquè tot el que segueix aquestes dues paraules es converteix en realitat. La ment no distingeix el que és realitat i el que no ho és quan parles.

Explicació

Si dius "jo soc feble", automàticament la teva energia i pensaments s'ajusten a aquesta creença. Aquí està la trampa, això passa sense que te n'adonis. Des de petits ens programen amb frases com "jo soc maldestre", "jo soc dolent per a les matemàtiques", "jo soc un fracàs en l'amor" i, sense adonar-nos-en, aquestes frases es converteixen en decrets que modelen la nostra vida. Llavors cal fer-se una pregunta: He estat programant la meva ment amb paraules negatives? Què passaria si començo a programar-la amb paraules de poder?

Vaig dir "jo soc força, jo soc èxit, jo soc abundància" i, al principi, vaig sentir que estava mentint-me a mi mateix. La meva ment protestava, em deia; "però no ets exitós encara, no tens abundància real, no pots canviar la teva vida només dient paraules", però vaig continuar dia rere dia. Vaig continuar repetint; "jo soc abundància, jo soc força, jo soc amor" i llavors alguna cosa increïble va succeir, vaig començar a sentir-ho. El meu cos va començar a respondre de manera diferent, la meva actitud va canviar, les oportunitats van començar a aparèixer i el més impressionant: les persones al meu voltant van començar a veure'm d'una altra forma. Era com si l'Univers estigués escoltant perquè de fet ho estava fent.

Aplicació

Fer una llista de frases poderoses i començar a repetir-les diàriament. Aquí tens un exercici que em va canviar la vida.

- 1) Escribeu en un quadern 10 frases amb jo soc en present positiu. Exemple; "jo soc abundant, jo soc fort, jo soc estimat, jo soc exitós".
- 2) Cada matí repeteix-les en veu alta davant del mirall.
- 3) Sent cada paraula com si ja fos una realitat.
- 4) Actua com si ja fossis aquesta persona.
- 5) Observa com la teva vida comença a transformar-se.

La clau aquí és la repetició i l'emoció. No n'hi ha prou de dir-ho mecànicament, has de sentir-ho com a veritat absoluta.

Auto-percebre's com el centre generador del teu univers amb pensaments i emocions coherents. Parlar des del teu

---

centre es converteix llavors en decret, no en súplica.

Resumim:

4 passos per demanar a l'univers:

Pas 1: El caos de la idea. DES D'ON.

Pas 2: El propòsit. CAP A ON.

Pas 3: Ordenar el caos de la idea. PER ON.

Pas 4: La forma. Aprendre a escoltar-me de la manera que vull dir-me i a sentir-me de la manera que vull sentir per informar la realitat, que ja em pot enviar la manera d'aconseguir allò que he dit que vull. LA FORMA O RESULTAT.

3 passos perquè l'Univers desoculti les eines que necessito per aconseguir el resultat que jo vull:

Pas 5: Desig d'avançar cap a l'inconegut. Enganyar Atlàs. La ment subconscient (Atlàs) no distingeix entre la veritat i la mentida. El que és real o el que és imaginari. DES D'ON.

Pas 6: Els senyals. Comença a reordenar-se el teu univers amb la freqüència que emets, generant-se sincronicitats. Comencen a aparèixer solucions potencials per utilitzar les eines del passat i manifestar la nova realitat. Mentrestant, necessito senyals que m'indiquin si allò que vull aconseguir forma part del caos o si, efectivament, ho estic ordenant amb senyals coherents... però abans d'alliberar tot el que falta alliberar per ordenar-ho, necessito un profund examen. CAP A ON.

Pas 7: Brillar com a subjecte. No cal conquerir la corona: simplement reconeixem que ja la portem posada.

Superat el pas 7, arriba el pas 8: la Forma o el Resultat.

Pas 8: Brillar com a objecte. Estar preparat per oferir-se a l'altre. LA FORMA O RESULTAT.

El Lleó de Nemea: domini del foc interior i afirmació de l'essència

En el camí de transformació interna, el setè repte del Mag ens confronta amb una prova de foc: la domesticació del Lleó de Nemea. Aquesta bèstia mitològica, d'armadura impenetrable i força temuda, esdevé un símbol de l'instint primari i l'ego inflat. El seu paral·lel astrològic, el signe de Leo, representa la força solar, l'autoafirmació i l'expressió creativa. L'arquetip d'Ika encarna reunir els propis recursos per accedir al poder personal (ase). A través del pas 7 del Mag, aquest conjunt simbòlic ens condueix a un lloc d'autoritat interior autèntica, on l'ego ja no necessita reconeixement extern per saber qui és.

El Lleó de Nemea: força indomable i iniciació de l'heroi.

El Lleó de Nemea, en el seu rugit salvatge i el seu pelatge invulnerable, representa el poder instintiu desfermat, la força del jo que s'imposa per sobre dels altres. La bèstia aterreix els habitants de la regió, i cap arma pot ferir-la. Hèracles, enfrontat a aquesta criatura, ha de deixar de banda les seves armes —les eines convencionals del control, la lluita, l'estratègia externa— i encarar la fera cos a cos, en un combat nu, on l'única arma possible és ell mateix.

Aquest gest simbolitza una gran clau iniciàtica: per superar l'ego cuirassat no cal afegir més força, sinó entrar en contacte amb una força interior més autèntica, més profunda. Quan Hèracles estrangula el lleó amb les seves pròpies mans, no és només una victòria física: és l'acte de domesticar la pròpia naturalesa instintiva, de mirar als ulls la part salvatge i fer-ne aliada. Portar la pell del lleó com a vestimenta, després de vèncer-lo, no és un trofeu d'orgull, sinó una afirmació simbòlica: allò que em dominava, ara m'abilla.

Leo: foc solar, creativitat i necessitat de reconeixement

Leo, regit pel Sol, simbolitza el centre radiant del sistema personal. És la crida a expressar-se amb plenitud, a brillar, a ser vist. El seu foc és vital, inspirador, creatiu. Però, com tot foc, pot il·luminar o consumir. Quan Leo actua des de la inseguretat, busca el reflex constant en l'ull de l'altre. El seu desig de reconeixement esdevé una necessitat que el fa dependent de l'aprovació externa, del mirall que li diu "ets algú".

Aquest és el drama del lleó no domesticat: el seu rugit busca ser escoltat perquè ell mateix dubta de la seva força. Però quan Leo reconeix que el seu valor no depèn de l'eco que genera, sinó del foc que l'habita, comença a brillar per si mateix. Ja no actua per ser vist, sinó perquè té alguna cosa a oferir. Llavors, la seva presència inspira, la seva llum escalfa, i el seu lideratge esdevé natural.

Ika: Convocar el teu poder i habitar-lo

En la tradició d'Ikà, Ika significa atreure, ajuntar-se, reunir els propis recursos per accedir al poder personal (ase). Aquest poder es manifesta sobretot a través de la paraula (ofo ase), que no és només comunicació, sinó invocació, creació, realitat viva. Quan l'individu parla des de l'alineació entre el cor i la paraula, el seu poder es torna sanador, transformador i abundant. Aquesta és la dimensió positiva d'Ika: ajuntar-se a un mateix per crear des de l'essència.

Psicològicament, és un acte d'integració: quan deixem de buscar fora i convoquem els recursos interns, el jo es torna coherent. Així, Ika és també una pràctica d'afirmació: una manera d'habitar-se i expressar-se sense por.

El pas 7 del Mag: abandonar la lluita per ser reconegut

El setè pas del Mag marca un moment de revelació: la lluita per ser algú davant dels altres és una forma subtil de servitud. Tant si volem destacar com si ens esforcem per complaure, estem atrapats en la necessitat de validació. El Mag, aquí, aprèn a veure aquesta dinàmica com una armadura —com la pell del Lleó— que cal travessar.

Quan el Mag deixa de buscar a fora allò que només pot trobar dins, comença a caminar amb una altra qualitat. Ja no cal guanyar, agradar ni demostrar. El seu acte creatiu esdevé oferiment, no exigència. El seu foc es posa al servei, no al servei del jo. Així, el pas 7 és una mort subtil de l'ego exigent i un naixement del jo solar: aquell que actua des de la seva veritat, sense necessitat de ser entès o aplaudit.

Conclusió: del foc que crema al foc que il·lumina.

El Lleó de Nemea ensenya que la força mal integrada es torna destructiva. Però també que, un cop mirada de front, aquesta força pot transformar-se en vestit sagrat. Leo mostra el camí de l'autoafirmació, però ens recorda que brillar no és dominar, sinó ser fidel al foc interior. Ika encarna el resultat d'aquesta alquímia: la presència que governa des del cor, sense soroll. I el pas 7 del Mag ens convida a morir en l'esforç de ser reconeguts, per néixer en la veritat de qui som.

Així, del foc que crema passem al foc que il·lumina. I en aquest foc, no cal conquerir la corona: simplement reconeixem que ja la portem.

EL CINTURÓ D'HIPÒLITA, REINA DE LES AMAZONES. SIGNE VERGE. OTRUPON. PAS 8 DEL MAG: LA SEDUCCIÓ.

Hèrcules captura Hipòlita, reina de les amazones, i li arrabassa el cinturó, que obsequia a Admeta, neboda del Tità.

Les amazones, dones de raça guerrera, representen la potència femenina, la matriu que ha de ser interpenetrada per l'energia del Gran Arquitecte de l'Univers, i inseminada per l'energia masculina, per aconseguir la multiplicació de les formes físiques.

La força femenina és, també, representada per la terra que es prepara mitjançant cicles per ser depurada, i cicles per ser fecundada per la força solar o masculina que hi ha de dipositar la llavor.

L'energia femenina depèn absolutament de l'energia masculina perquè conforma una part integrant i activa de la seva funció.

La mateixa Naturalesa estableix períodes d'atracció en què allò masculí i allò femení s'aproximen, s'accepten, s'amalgamen i donen lloc a la multiplicació de les formes físiques.

Necessàriament, ambdues energies són diferents entre si, l'una desenvolupa el masculí, l'altra el femení; no obstant això, cada energia porta ocult en si el complement contrari no desenvolupat.

No obstant això, en aquest cas, les forces femenines erròniament i immadurament es manifesten de forma separada, autònoma, repel·lint tot contacte amb allò masculí. Tal actitud desequilibra tot el procés natural, atès que allò femení és requerit per allò masculí per assolir un estat superior. Aquesta separació arbitrària és contrària a l'evolució.

Amb tot, dins d'aquest aïllament antinatural, les forces femenines desenvolupen fins a cert punt el seu aspecte netament femení, quant a amplitud i potència, val a dir que arriben a petits èxits representats pel seu ensinistrament en l'art de l'arqueria i l'art de l'equitació, però, en definitiva, totes dues forces no poden actuar separatament.

El fet que les amazones ignorin voluntàriament el pol contrari i complementari de la seva naturalesa les desequilibra i perden part de la potència del combustible que les mou, per la qual cosa distorsionen la necessària assimilació de la força masculina que les completa.

La circumstància que les amazones es vesteixen amb pells de fera indica que la separació que caracteritza el seu actuar errat té un caire rebel i es plasma en desitjos bestials que les aniquilen, consumides per la seva naturalesa inferior.

Hèrcules va haver de lluitar contra les amazones per suprimir la separació imposada per elles i unificar, en un tot, el pol masculí i femení. Per elevar allò viril i allò femení a un alt estat d'harmonització.

Obtenir el cinturó d'Hipòlita

Hipòlita era la reina de les amazones, una tribu de dones que representaven principalment la força femenina. Aquesta tenia un cinturó que li havia estat regalat per Ares, el déu de la guerra, el seu pare.

Què va fer Hèrcules?

En algunes versions, Hipòlita s'enamora d'Hèrcules i li atorga el cinturó, mentre que, en altres, aquest es veu forçat a segrestar la germana de la reina i se li dona el cinturó a canvi d'ella.

Simbologia

Simbolitza el poder femení, la virginitat i la castedat. És així que arribem a concloure que el cinturó és la representació del cinturó de castedat o l'oposició contra les relacions entre homes i dones.

Hèrcules no comprèn que el cinturó, és a dir, la unió o l'amor, no es pot conquerir o arrabassar. Només integrant la seva polaritat femenina, hauria aconseguit i superat adequadament la prova.

Signe Verge

L'amor no requereix ser afirmat ni ser invocat, flueix per si mateix, sense proposar-nos-ho. El treball a Verge ens convida a cultivar la tolerància, la compassió i la caritat, virtuts que permetran que progressivament siguem més inclusius i anem experimentant progressivament l'amor de síntesi. És el que ens ensenya aquest treball d'Hèrcules.

OTURUPÓN

Oturupon és la manifestació de malalties infeccioses. El sistema immune de l'humà utilitza la malaltia com un procés de purificació. Si el sistema immune és feble, la malaltia pot portar a la incapacitat i la mort. Les malalties infeccioses també poden ser un símptoma d'una relació que no és sana amb la natura i el medi ambient immediat. Entendre l'origen de la malaltia és el primer pas per determinar-ne una cura. La manifestació positiva d'Oturupon ofereix la informació necessària per mantenir un sistema immune sa. La manifestació negativa d'Oturupon és l'escampament de la malaltia per purificar el cos.

Oturupon és la necessitat de la malaltia com una manera de la naturalesa de rectificar el desequilibri. Ifà ensenya que la

---

prevenció de la malaltia ve de viure una vida de bon caràcter, en alineació amb la destinació personal i al concepte de viure en harmonia amb el món. A la seva manifestació negativa, Oturupon és una malaltia perllongada que s'arrisca a convertir-se en incapacitat o fatal.

5.- El Principi del Ritme. Tot flueix i reflueix; tot té els seus períodes d'avenç i reculada, tot puja i baixa; tot es mou com un pèndol; la mesura del moviment cap a la dreta és la mateixa que la del moviment cap a l'esquerra; el ritme és la compensació. Oya. Sol/Lluna. Esforç correcte.

3.- El principi Tot vibra. Res no està immòbil; tot es mou; tot vibra. Olodumare/Olofin/Orun. Sol/Estrelles. Parlar correctament.

8.- El principi d'Atenció o propòsit. Tota creació necessita atenció. Sense "vetllar" la creació, la creació tendeix al caos. La funció. Tota existència requereix propòsit o funció. Oshun. Venus. Atenció correcta o consciència del moment correcta.

6.- El principi de Causa i efecte. Tota causa té el seu efecte; tot efecte en té la causa; tot passa d'acord amb la llei; la sort o atzar no és més que el nom que es dona a la llei no reconeguda; hi ha molts plans de causalitat, però res no escapa a la llei. Orula/Oshosi. Saturn. Actuar correcte.

Pas 8. La Seducció.

La majoria de les persones tendeixen a utilitzar principalment el seu principi femení, viuen segons les idees dels altres i permeten que altres Ments, l'entorn, els mitjans de comunicació, etcètera plantin les llavors a les seves ments convertint-se en les parcel·les de cultiu en lloc d'utilitzar la pròpia voluntat i principi masculí per generar realitat.

La ment és com la terra fèrtil per a un pagès. A la terra no li importa quina llavor plantaràs. Retornarà el que plantis. No es tracta d'imposar-te la idea. Es tracta de seduir-te.

No pots plantar la teva llavor si primer no depures la teva consciència d'idees pròpies o dels altres que ja no et serveixen.

Matriu Universal. Camp unificat. Tot està interconnectat.

Tot existeix en estat potencial abans de manifestar-se en el món físic: la matèria, les situacions o les persones. Quan penses, sents o creus en alguna cosa amb convicció, aquesta ressona no només en tu, sinó en tota la xarxa. Tanmateix, no tots els pensaments tenen el mateix impacte.

"Jo soc" es pot dividir en dues parts o aspectes diferents que, encara que treballin junts i en conjunció, poden ser separats a la consciència. Eventualment, el deixeble adquireix la consciència d'un ésser amb dos aspectes: "el jo" i "el mi". "El mi" és la part mental on es generen pensaments i idees que alhora desemboquen en emocions i sentiments revelant el seu poder de creació i generació. Tot i això, necessita rebre energia del "jo" o "d'un altre jo" per produir les seves creacions mentals i per tant les seves accions. "El jo" és la part que anhela alguna cosa. El jo és l'aspecte de l'ésser. "El meu" és l'esdevenir.

No es tracta d'imposar al món sinó reconèixer que ja ets la font de la teva realitat.

La consciència atrau un camp d'informació subjacent. El nostre camp personal d'informació atrau un camp subjacent d'informació. Respon al que realment ets, sents i saps. L'univers no jutja, castiga, permet, simplement reflecteix allò que tu emets. Tot el que experimentes és un reflex de tu. Del teu estat vibratori sostingut.

Aplicació

- 1) Reconèixer Creences limitants.
- 2) Imaginació conscient. Experimentar emocionalment el teu desig com una realitat present.

---

3) Cultiu emocional persistent. Dirigir-se a l'estat desitjat cada cop que tornes als vells patrons. No es tracta de lluitar (forçar), sinó d'entrenar la teva atenció perquè la teva atenció naturalment graviti a la freqüència emocional de la teva nova realitat. La cura.

4) Els dubtes són rasons de velles creences. No lluitis contra elles. Simplement torna a la sensació del teu desig assolit.

5) Evita el parany de la impaciència. Les circumstàncies actuals són el residu de velles creences. No permetis que aquestes et portin de nou als vells patrons de pensaments i sentiments.

Wu Wei. Deixar que la realitat s'acomodi sola perquè tu ja has canviat la causa interior.

Una vegada brilles com a subjecte de la generació de la teva pròpia realitat, cal brillar com a objecte. Estar convençut que tu com a objecte brillant estàs preparat per a vendre't a l'altre. Cal comprendre (ser conscient) que ets subjecte i objecte a la vegada i sense aquests 2 pols no és possible crear realitat pròpia.

La clau: La Cura. L'Atenció Sostinguda.

La clau per manifestar i crear està en la cura. La cura s'ha d'entendre aquí com allò a què dediques la teva energia i enfocament. Accions dirigides a aquest desig o propòsit i així veure'l manifestat al teu món. Allò que ens importa diàriament actua com la força motriu dels nostres pensaments i accions.

Desig, pensament, cura i acció. En aquest ordre.

Primer s'encén l'espurna al cor que planta la llavor a la ment i mitjançant la cura constant aquesta llavor es desenvolupa. La ment comença a treballar i mitjançant la imaginació comença a crear els plans superiors. Alhora, el cor ens guia connectant-nos amb l'energia en la mateixa freqüència del que desitgem, potenciant les impressions i les creacions mentals, amb el seu poder magnètic.

Jo soc abundant.

Aplicació

1) Triar conscientment un nou estat d'abundància. Sentir que en tinc prou per ser complet. Estar segur i satisfet. Gratitude conscient. La realitat externa és un reflex directe del nostre estat intern. Treballar la causa i no l'efecte.

2) Qüestionar patrons negatius. No podem resoldre els nostres problemes amb el mateix nivell de pensament que els va crear. La consciència n'és la causa i la realitat n'és l'efecte.

3) Mantenir aquest nou estat de consciència independentment de les aparences externes. Reconèixer que hi ha un període de gestació entre el canvi de la nostra consciència i la manifestació del resultat en el pla material. Mantenir la consciència d'abundància fins i tot quan l'evidència externa encara no la reflecteixi. No estem esperant a veure per creure. Estem creient fins a veure.

4) Practicar amb consistència i sinceritat. Percepció selectiva conscient. Detectar i enfocar-se en senyals d'abundància al nostre entorn. Nombre infinit de fulles en un bosc. Les oportunitats infinites que se'ns presenten. Sentiment de ja tenir allò que desitgem en pensament i emoció. Alegria, pau genuïna. Generositat. Donar des d'un lloc de plenitud (No es queda estancada l'abundància). Pràctica de veure oportunitats on altres veuen limitacions. Reconèixer l'estat actual de la nostra consciència a través dels seus efectes.

Què és el que has d'eliminar per permetre't ser.

Jo ho mereixo

El subconscient no negocia, no et dona el que vols, et dona el que creus que mereixes. Si en al fons sents que no mereixes èxit, amor o abundància, la teva ment ho rebutjarà fins i tot si arriba a tu.

Explicació

Aquesta va ser una de les lliçons més dures perquè em vaig adonar que moltes vegades m'havia autosabotejat les

---

meves pròpies oportunitats i el més irònic era que no m'adonava que ho feia.

Quan vaig començar a dir "Jo ho mereixo", alguna cosa en mi es va trencar. Era com si finalment donés permís a l'univers per lliurar-me el que sempre vaig voler. Així que vaig fer un petit experiment: cada vegada que la meva ment intentava dir "no soc suficient per això, no crec que pugui aconseguir-ho, això és massa bo per a mi", m'aturava i repetia amb fermesa: "mereixo això, mereixo el millor, mereixo rebre amb facilitat". I en qüestió de dies, les oportunitats van començar a arribar sense esforç, perquè quan realment creus que mereixes alguna cosa ho atraus de forma natural.

Aplicació

1) Identifica a quines àrees de la teva vida sents que no mereixes el que desitges.

2) Escribeu afirmacions amb "mereixo" i repeteix-les cada dia. Exemple; "mereixo èxit i abundància, mereixo amor veritable, mereixo rebre el millor sense esforç".

3) Actua com si ja fossis la persona que mereix tot això.

Quan facis això veuràs com l'univers comença a donar-te el que abans pensaves impossible perquè la veritat és aquesta: sempre has merescut el millor, sols havies de recordar-ho.

Por a no rebre el que desitgem.

Això ens aferra al control i restringim les possibilitats infinites que l'univers té per a nosaltres. Alliberar aquesta por. Confiar en la teva pròpia divinitat.

La por a rebre sense haver-ho merescut. L'obsessió de controlar com i quan han d'arribar les coses. L'univers necessita que callis per escoltar.

Alliberar pensaments i emocions que abaixen la teva autoestima.

Resumim:

4 passos per demanar a l'univers.

Pas 1: El caos de la idea. DES D'ON.

Pas 2: El propòsit. CAP ON.

Pas 3: Ordenar el caos de la idea. PER ON.

Pas 4: La forma. Aprendre a escoltar-me de la manera que vull expressar-me i a sentir-me de la manera que vull sentir per informar la realitat, que ja em pot enviar la manera d'aconseguir el que vaig dir que vull. LA FORMA O RESULTAT.

4 passos perquè l'univers desoculti les eines que necessito per aconseguir el resultat que jo vull.

Pas 5: Desig per seguir avançant cap al desconegut. Enganyar l'Atlas. La ment subconscient (Atlas) no distingeix entre la veritat i la mentida. El que és real o el que és imaginari. DES D'ON.

Pas 6: Els senyals. Comença a reordenar el teu univers amb la freqüència que emets, generant sincronicitats.

Comencen a aparèixer solucions potencials per utilitzar les eines del passat i manifestar la nova realitat. En l'interval, necessito senyals que em diguin si el que vull aconseguir és part del caos o si, efectivament, ho ordeno amb senyals coherents..., però abans d'alliberar tot el que falta alliberar per ordenar-ho, necessito un profund examen. CAP A ON.

Pas 7: Brillar com a subjecte. No cal conquerir la corona: simplement reconeixem que ja la portem posada.

Pas 8: Brillar com a objecte. Estar preparat per oferir-se a l'altre. LA FORMA O RESULTAT.

Si ja no ens aturem en l'interior, ara haurem d'afrontar l'exterior. I per això, serà necessari negociar...

El Teu A On és el meu Per On.

Ara hauràs de defensar en la vida quotidiana el que has aconseguit amb la teva energia, amb els teus somnis, amb les teves "casualitats".

Això s'anomena negociació i s'aprèn com les antigues escoles l'ensenyaven: passar del guerrer al mercader. S'aprèn a traslladar-ho a un terreny de vida quotidiana, de comerciants.

El que van fer els ronin i els samurais quan van perdre el sentit del seu art guerrer. Van aprendre a seduir l'altre en lloc de vèncer-lo.

Aleshores es van transformar de l'eix d'executants a executius. S'aprenen estratègies i tàctiques de negociació basades en escoles iniciàtiques marcial.

I aleshores arriba la gran prova, el pas 9: DES D'ON.

1 pas per unir el que volem i les eines que l'univers ens desoculta per crear el que desitgem, per crear la nostra realitat.

Pas 9: Desig d'unir-se amb l'altre. DES D'ON.

El Cinturó d'Hipòlita i el Repte de la Seducció Interior

El vuitè treball d'Hèrcules, en què el semidéu obté el cinturó d'Hipòlita, reina de les amazones, constitueix una rica metàfora simbòlica sobre la reconciliació entre els principis masculí i femení, l'evolució de la consciència i el poder de la seducció espiritual. Aquesta prova s'alinea amb el signe Verge, el pas 8 del Mag ("La seducció") i l'odú Oturupon, tots ells aspectes que ens conviden a depurar-nos, harmonitzar els nostres pols interns i recuperar la pròpia autoritat creadora.

El cinturó d'Hipòlita: símbol de la castedat i el poder femení

El cinturó d'Hipòlita, regalat per Ares, déu de la guerra, representa el poder femení preservat, la força creativa de la matriu, la castedat no com abstinència, sinó com a integritat interior. Les amazones, com a arquetip del femení separat, refusen la complementarietat amb l'element masculí, generen un desequilibri que esdevé antinatural. La separació dels pols genera rebel·lia, autarquia i finalment destrucció.

Hèrcules, en lluitar contra elles, simbolitza la força de la consciència que ha d'unificar allò dividit. No es tracta de conquerir el femení per força, sinó d'integrar-lo, però la seva lluita revela que encara no comprèn que l'amor i la unió no poden ser arrabassats, sinó que s'ofereixen per seducció mútua i harmonia.

Signe Verge i el procés de purificació

El signe Verge és símbol de purificació, servei i cura. Aquesta energia convida a afinar la nostra consciència, discernir, eliminar el que no serveix i preparar-nos per rebre la llavor divina. El cinturó d'Hipòlita és també un cinturó de castedat simbòlic, la protecció de la terra abans de ser fecundada. Així com la Verge es prepara en silenci i humilitat, també nosaltres hem de preparar el terreny interior per a la seducció espiritual: no per desig desbordat, sinó per atracció harmònica.

Aquest treball ens ensenya a cultivar les virtuts: la tolerància, la caritat, la cura i l'atenció correcta, que són imprescindibles per establir una relació sana amb nosaltres mateixos i amb l'altre.

Oturupon: la malaltia com a purificació del desequilibri.

L'odú Oturupon ens parla del cos i de l'ànima com a espais de purificació. Quan la connexió entre allò masculí i allò femení es trenca, la malaltia —sigui física o espiritual— apareix per restaurar l'equilibri. La malaltia és símbol de resistència al canvi, però també és camí de redempció. Oturupon adverteix que només vivint en harmonia amb la natura, el cos i l'esperit podem mantenir-nos sans. La integració del cinturó d'Hipòlita no és només una prova externa, sinó un procés intern de reconciliació entre el "jo" i el "mi", entre el subjecte i l'objecte.

El pas 8 del Mag: La seducció com a integració creativa

"La seducció", com a pas iniciàtic, no és manipulació ni domini, sinó la capacitat d'atreure per vibració coherent. La

---

ment, com a terra fèrtil, només pot crear allò que rep com a llavor. El problema és que, com les amazones, molts viuen segons idees alienes, adoptant rols externs i desconnectats de la pròpia voluntat. La seducció del Mag és interna: es tracta de “netejar” la ment d'idees obsoletes, connectar amb l'essència (el “jo”) i seduir la pròpia realitat des de l'atenció i la cura.

El Mag aprèn que la realitat no es força: s'atrau. I aquest atractor és el camp de consciència que emergeix d'un “jo” coherent amb allò que sent, pensa i vol.

Cura i mereixement: els fruits de la integració

La culminació del pas 8 és l'aparició natural del desig satisfet que reflecteix el nostre estat intern. Aquesta creació interna exigeix dos elements: cura persistent i mereixement. La clau no és demanar, sinó reconèixer que ja som mereixedors. Així com el cinturó no es pot arrabassar sinó que ha de ser lliurat, la realitat no es pot forçar: cal estar en condicions de rebre-la. Quan sentim “jo ho mereixo”, comença la transformació profunda.

Conclusió

La presa del cinturó d'Hipòlita simbolitza un error comès per qui encara vol dominar en lloc d'atraure. Però el missatge profund d'aquest treball és la necessitat de reconciliar els pols, purificar la consciència i aprendre l'art de la seducció espiritual. El signe Verge ens convida a fer espai intern, Oturupon a reconèixer la malaltia com a crida a l'equilibri, i el pas 8 del Mag ens ensenya a atraure la realitat des de la cura i la consciència.

Quan el Mag integra el seu pol femení, deixa de ser conqueridor i esdevé mercader. I així, la realitat, com Hipòlita, li ofereix el cinturó per seducció, no per força.

EL PORC SENGLAR D'ERIMANT. SIGNE BALANÇA. OTURA. PAS 9 DEL MAG: ESTRATÈGIA, TÀCTIQUES DE NEGOCIACIÓ. TREBALLAR AMB L'ENERGIA MASCULINA I FEMENINA.

El porc senglar d'Erimant simbolitza el monstre que s'amaga darrere la nostra ment, des d'on desestabilitza els valors superiors als quals ens hem d'agafar.

La fera, tossuda i hiperquinètica (hiperactiva/impulsiva), s'amaga a l'embolicat bosc de les emocions i imatges mentals desfermades, des d'on subtilment indueix a l'error i amaga la seva urpa, per inculpar l'home del seu actuar devastador.

El brut s'alimenta dels sentits arrabassats, propis de l'home descentrat que és l'incompetent pastor de les seves percepcions, i no adverteix que amb el gran embolic de la seva precària vida confecciona el seu propi parany.

Podem caçar aquest monstre, sense abans reconèixer que ocupa un lloc privilegiat a les nostres vides? No pot ser reconegut sense que abans s'accepti que allò que realitzem per a nosaltres mateixos i per als altres es fa artificialment en un continu embull d'enganys.

Per desemmascarar el porc senglar d'Erimant s'han de qüestionar tots aquells efectes que es produeixen i arrelen en nosaltres cada cop que ens deixem dirigir i vèncer per aquesta força negativa.

Després de moltes experiències i errors, de mica en mica advertirem que aquesta innoble tendència nia en el nostre ésser. Amb posterioritat a aquest reconeixement, el porc senglar, com assenyala el mite, comença a blanquejar.

La captura del porc senglar d'Erimant implica tant del domini de les tendències inferiors com l'adequada utilització de les nostres superiors facultats.

Quan Hèrcules venç la fera, troba el seu centre i es transforma en un ésser realment viu, senyor i amo dels seus resultats.

Capturar el porc senglar de la Muntanya Erimant: aquest és un altre dels 12 treballs d'Hèrcules. El seu treball no era matar el porc senglar, sinó capturar-lo. Aquest era una criatura que causava estralls destrossant els cultius, atacant les poblacions i portant malalties a la muntanya d'Erimant entre l'Arcàdia i l'Èlida i circumdant a la vall d'Alfeu.

Què va fer Hèrcules?

Un dels treballs d'Hèrcules era capturar-lo, però aquest, en trobar el centaure Folos, es va oblidar de la seva missió i es va posar a beure juntament amb ell i el centaure Quiró.

Van beure fins a embriagar-se fent molt de bullici. Els altres centaures van acudir-hi molt enfadats en sentir la guirigall, i allà mateix va ocórrer una batalla, i Hèrcules matà els seus companys.

Hèrcules reprèn el seu treball d'atrapar el senglar i el troba. El persegueix durant diverses hores, el va anar acorralant a una zona coberta de neu on va saltar sobre el seu llogant-lo amb cadenes.

Simbologia

El porc senglar té un gran desenvolupament de l'olfacte de manera que pot detectar aliments i enemics a gran distància. El sentit de l'oïda és molt agut. Les potes són molt fortes, especialment les del darrere, per això és difícil deixar-se arrossegar.

Representa l'astúcia que cal aprendre a manejar afinant els nostres sentits. Aquesta astúcia cal controlar-la per evitar que vagi al capdavant, ja que impediria el nostre avenç. Aquesta astúcia al damunt és l'experiència.

Signe Balança

Balança regit per Venus es relaciona amb la justícia i l'equilibri. La balança en el domini de les passions per assolir l'harmonia interior. Balança dubta entre aquesta opció i la de deixar-se endur pels desitjos i trobar-se en un camí de bogeria. El porc senglar representa les baixes passions humanes, especialment les addiccions i l'alcoholisme, terrenys del Déu inspirador de la bogeria ritual i de l'èxtasi, Dionís.

El signe Balança, regit pel planeta Venus, està relacionat amb la justícia i l'equilibri. La balança. Amb el domini de les nostres passions animals aconseguim l'harmonia interior, però, si ens deixem emportar pels desitjos i les passions, trobarem el camí cap a la bogeria i el desequilibri, aquest és el sentit de Balança: no només la justícia, sinó també el dubte entre les opcions.

OTURA

Otura és l'origen de la visió mística. La visió mística posa l'Ori (consciència) en alineació just amb l'Origen (Olodumare). Otura és el fonament del sentit del destí de l'individu i propòsit a la terra. En la manifestació negativa, pot ser l'origen d'un sentit inflat d'importància pròpia. Otura també es pot manifestar com a identificació amb una altra cosa que no sigui l'Origen. Les formes més comunes d'identificació falsa són avarícia, nacionalisme, racisme i superioritat moral.

Otura és l'experiència de connexió amb l'Origen. Qualsevol persona que fa els errors d'identificar desitjos personals amb l'Origen pateix la decepció d'un mateix. La manifestació negativa d'Otura és la creença que la voluntat personal és el mateix que la voluntat divina.

1.- El principi del Metal·lisme. El Tot és ment; l'Univers és mental. El Tot és el conjunt totalitzador. No hi ha res fora del Tot. Obatala. Júpiter. Entrenament de la ment.

3.- El principi Tot vibra. Res no està immòbil; tot es mou; tot vibra. Olodumare/Olofin/Orun. Sol/Estrelles. Parlar correctament.

8.- El principi d'Atenció o propòsit. Tota creació necessita atenció. Sense "vetllar" la creació, la creació tendeix al caos. La funció. Tota existència requereix propòsit o funció. Oshun. Venus. Atenció correcta o consciència del moment correcta.

7.- El principi de Gènere / Generació. La generació es manifesta en tots els plans, tot té el principi masculí i femení, actiu i passiu. Tots dos gèneres existeixen per tot arreu. En el pla físic és la sexualitat i de la unió de les dues polaritats, sorgeix la creació, la generació. Yemaya/Olokun. Terra/Neptú. Concentració o meditació correcta.

Desig de trobar l'altre que posseeix allò que necessito per aconseguir el meu resultat. Iroso és el jo heretat. Ogunda és el guardià de la nova veritat. Del nou jo. Otura és la voluntat de connectar-se de nou amb la font.

No es poden desitjar objectius generals. Es tracta de desitjar objectius específics, detallats i profundament connectats amb el teu propòsit. Imatge nítida i detallada al teu cap del que desitges. La claredat et dona direcció. Aquesta direcció clara elimina el dubte i et dona una confiança indestructible en tu mateix. Saber qui ets i què estàs disposat a fer per assolir els teus objectius. Saber quines són les teves fortaleses, debilitats i limitacions.

El desig, expressat com la recerca insaciable en si mateix de l'altre, la recerca de l'altre en pro de la complexitat, la psique busca una mica compulsivament la unió amb l'altre; ja havent transcendit l'etapa d'entrenament de l'ego, la personalitat intueix que no pot seguir conduint-se sola i anhela la unió amb l'ànima. El reconeixement de l'altre ens permet ara anhelar profundament la seva trobada i la fusió que ens retorni la unitat perduda que existia en peixos, prèviament a l'inici de tot el cicle. Per això, la personalitat ha de treballar amb el desig, transformant-lo des dels seus aspectes més bruts fins a la profunda anhel representada per la unió amb l'infinít.

Són nou els caps de l'hidra i un immortal, com el desig mateix; també s'associa aquesta tasca assignada a Hèrcules ja que cada cap de l'hidra representa un dels problemes que assetgen la persona valenta.

El primer grup de tres són els apetits associats amb el desig, la comoditat i els diners; el segon grup de tres concerneix a les passions de la por, l'odi i el desig de poder; i els últims tres caps representen els vicis de la ment no il·luminada: l'orgull, el separatisme i la crueltat.

Claredat i autenticitat.

Connectar amb la freqüència d'allò que desitges. Els teus pensaments han d'estar alineats amb els teus valors més profunds i amb el teu propòsit de vida. Pensament pur i profund. Desig de ser plenament, desig de ser qui realment ets. De complir la teva missió en aquest món.

No esforçar-se a atraure una imatge que no és la teva. Presentar-te al món tal com ets. Ser honest amb tu mateix i estar alineat amb els teus valors i desitjos més profunds. Otura. Què és el que realment vull? Diferenciar els desitjos superficials i aquells que realment t'aporten propòsit i sentit a la teva vida. No sostenir desitjos que no són genuïns, que no van sorgir de tu. Claredat sobre el que desitges.

Deixa anar qualsevol cosa que ja no ressoni amb tu. Relacions, creences, objectes materials o fins i tot patrons de pensament. Crear espai. Quan crees espai, envies un missatge a l'univers que estàs preparat per rebre alguna cosa nova. Ritual diari d'alliberament.

Comença a reordenar el teu univers amb la freqüència que emets, generant sincronicitats.

Oportunitats, recursos i persones adequades comencen a aparèixer. El teu pensament és la llavor que plantes a la terra fèrtil de la teva ment.

Connexió amb la font.

La connexió amb la font o energia universal. Activar la teva energia creadora. Calmar la ment per poder connectar amb aquest flux energètic. Reconèixer que ets un amb aquesta energia. Estat de pau interior. Un cop et connectes, l'univers es reorganitza i apareixen sincronicitats. La connexió amb la font és el pont entre el desig i la manifestació.

Soroll mental.

En comptes de buscar, pots atraure. Connectar-se amb el camp quàntic, la matriu divina a través del silenci interior. Amb el silenci entre pensaments et converteixes en un canal net perquè l'energia de l'univers flueixi sense obstacles a través teu. Les ones beta relacionades amb l'estrès i la hiperactivitat donen pas a les ones alfa i teta, on la creativitat, la intuïció i la connexió amb el camp quàntic s'amplifiquen. Deixar de ser el teu propi obstacle. Alliberar la necessitat d'entendre-ho tot amb la ment abans d'experimentar-ho.

Jo ofereixo la meua veritat, allò que es presenta com impossible per als altres. No es tracta de competir. Es tracta de fluir amb l'univers. Aprofitar la força de l'altre per aconseguir el que vols. WU WEI.

Premisses Ètiques que no s'han d'ignorar mai:

Mai es tracta d'intentar canviar l'Altre.

Passi el que passi, es "guanyi" o es "perdi" la negociació, cal continuar dirigint-se al resultat desitjat... Això és innegociable.

Mai, mai, el meu resultat depèn del que tingui davant a la negociació.

Mentir és un mal mètode.

No es tracta d'imposar la teva veritat, sinó de viure-la amb tanta autenticitat que el món s'aturi a escoltar-la.

El Mercader entra en escena com a continuació del Guerrer. Ens exigim treballar en el camp extern de la negociació amb les mateixes bases de la Invocació amb què treballem a l'interior: per invocar és imprescindible l'Escolta.

No negocio la meua Idea i adapto la Imatge de la Cosa que ofereixo a la Cosa que l'altre vol, d'acord amb la Idea oculta que el guia.

En Otura has de ser capaç de localitzar les eines que et revela l'Univers i has de negociar amb l'altre les eines desocultades de manera que l'altre no et porti a un resultat no desitjat, però tampoc modificar el resultat que pretén l'altre.

Quiró representa el pensament positiu. Folos representa la força física. Matar Quiró significa matar el "voler agradar l'altre". Matar Folos significa matar "imposar la teva veritat a l'altre".

Jo indueixo l'altre, jo indueixo l'extern a mi. L'enginy del senglar. La tècnica WU WEI a la negociació.

Aplicació:

Si estic davant d'una víctima (neurosi), has de fer-te encara més víctima que ell (assimilar-se).

Si estic davant d'un botxí (perversió), l'has d'animar amb el que li ofereixis perquè vegi que pot ser més botxí (incentivació).

Si estic davant d'un salvador (psicosi), l'has de passar de salvador a salvat (inversió).

Si estic davant d'un neci (ignorància supina), l'has de passar de neci a responsable (derivació).

No pots vendre res si abans no compres allò que altres han creat i que és necessari per transformar la teva idea en el resultat que vols. Principi de generació. La importància dels nostres avantpassats.

Otura és la voluntat de connectar-se de nou amb la font, d'integrar la nova veritat amb la font.

Resumim:

4 passos per demanar a l'Univers.

Pas 1: El caos de la idea. DES D'ON.

Pas 2: El propòsit. CAP A ON.

Pas 3: Ordenar el caos de la idea. PER ON.

Pas 4: La forma. Aprendre a escoltar-me de la manera que vull dir i a sentir-me de la manera que vull sentir per informar la realitat, que ja em pot enviar la manera d'aconseguir el que he dit que vull. LA FORMA O RESULTAT.

4 passos perquè l'Univers desoculti les eines que necessito per aconseguir el resultat que jo vull.

Pas 5: Desig per seguir avançant cap a l'inesperat. Enganyar Atlas. La ment subconscient (Atlas) no distingeix entre la veritat i la mentida. El que és real o el que és imaginari. DES D'ON.

Pas 6: Els senyals. Comença a reordenar el teu univers amb la freqüència que emets, generant sincronicitats. Comencen a aparèixer solucions potencials per utilitzar les eines del passat i manifestar la nova realitat. En l'interval, necessito senyals que em diguin si el que vull aconseguir és part del caos o si, efectivament, ho ordeno amb senyals coherents..., però abans d'alliberar tot el que falta per alliberar per ordenar-ho, necessito un profund examen. CAP A ON.

Pas 7: Brillar com a subjecte. No cal conquerir la corona: simplement reconeixem que ja la portem posada.

Pas 8: Brillar com a objecte. Estar preparat per oferir-se a l'altre. LA FORMA O RESULTAT.

1 pas per unir el que volem i les eines que l'univers ens desoculta per crear el que desitgem, per crear la nostra realitat.

Pas 9: Desig d'unir-se amb l'altre. DES D'ON.

Totes les Esfinxs (els caps de l'hidra) tornaran a aparèixer en el nostre pas. Ara, la gran diferència és que el desafiament és no atendre-les, ja que sabem que són només una projecció de les nostres pors que ja hem travessat. Simplement, seguim caminant (mantenint-nos en el propòsit) i aleshores les haurem vençut. CAP A ON?

Pas 10: Saber filtrar si són adequades les oportunitats, els recursos i les persones que comencen a aparèixer. Atenció sostinguda i deliberada, de manera conscient, en allò en què t'estàs enfocant, en el resultat. CAP A ON.

El Senglar d'Erimant, el signe Balança i el Pas 9 del Mag: Estratègia i Equilibri Interior

El mite del senglar d'Erimant, una de les figures clau dels treballs d'Hèracles, es presenta com una metàfora simbòlica que representa els conflictes interns i els desafiaments espirituals que l'ésser humà ha de superar. Aquest monstre ocult al bosc de les emocions i pensaments descontrolats encarna les forces destructives i les passions desordenades que, sense consciència ni equilibri, poden conduir a la destrucció personal i col·lectiva. A través del signe de Balança i el pas 9 del Mag, s'explora la necessitat d'aprendre a gestionar tant les energies masculines com les femenines en un procés de negociació interior que condueix cap a la maduresa espiritual i el domini de les pròpies passions.

1. El Senglar d'Erimant: Símbol de les Passions Desordenades

El senglar es descriu com una fera hiperactiva, astuta i perillosa, que es mou dins l'embolic emocional i mental, i provoca errors i caos des de la foscor de la ment. Aquesta bèstia representa les passions inferiors i les tendències autodestructives que, quan no es reconeixen ni s'accepten, es converteixen en una trampa que bloqueja l'evolució personal. La dificultat no rau només a "matar" aquest monstre, sinó a reconèixer-lo i acceptar-ne la presència com a part de la nostra realitat interna. Aquesta acceptació és el primer pas cap a la transformació, ja que només així es pot començar a emblanquir i domesticar aquesta energia caòtica.

2. El Signe Balança: Justícia, Equilibri i Dubte

El signe zodiacal de Balança, regit per Venus, simbolitza la balança interna que cal mantenir entre les passions i la raó, entre el desig i la responsabilitat. Aquesta balança interior és clau per assolir l'harmonia i la justícia pròpies. El senglar, amb les seves passions baixes, representa el perill de deixar-se arrossegar per aquestes energies sense control, cosa que porta al desequilibri i a la bogeria, tal com el mite de Dionís simbolitza l'èxtasi i la pèrdua del control. La funció de Balança és mantenir el dubte saludable, qüestionant-se constantment per evitar caure en l'extrem i preservar l'harmonia interna.

3. Otura i la Visió Mística: La Connexió amb l'Origen

Otura, com a principi de visió mística, representa la connexió directa amb l'origen diví i el sentit del destí individual. Aquesta visió permet reconèixer que la nostra voluntat personal no és idèntica a la voluntat divina, i que la identificació amb desitjos personals o egoïsmes condueix inevitablement a la decepció. La consciència de la separació entre voluntat personal i voluntat universal és essencial per no caure en identitats falses que distorsionen el propòsit de vida.

Otura ensenya que el pensament és la llavor i l'atenció, el reg. Només quan es deixa espai, quan es deixa anar allò que ja no ressona, pot aparèixer allò nou. La connexió amb l'origen no és una idea mística abstracta: és una experiència quotidiana que s'activa mitjançant el silenci, l'agraïment i la rendició.

4. El Ritu del Pensament Pur

Pensar amb claredat, desitjar amb autenticitat, actuar des del propòsit. El ritual mental comença quan un deixa de buscar i comença a atreure, alineant la seva freqüència amb la Font. Les sincronicitats no són casuals, sinó senyals que indiquen que el camp quàntic respon al pensament sembrat amb intenció.

5. El Pas 9 del Mag: Estratègia i Negociació

Aquest pas simbolitza l'ús equilibrat i conscient de les energies masculina i femenina, una alquímia interior necessària per manifestar resultats coherents amb el propòsit personal. No es tracta només d'una qüestió biològica o sexual, sinó d'una habilitat per gestionar energies oposades en un procés de negociació amb un mateix i amb l'entorn. Aquesta estratègia implica escoltar, comprendre i adaptar-se, aplicant tècniques com les de Masinti i Samanti, per aconseguir un fluir natural amb l'univers, evitant la coerció i el control forçat.

En aquest sentit, el Mag actua com un negociador, utilitzant la seva astúcia (similar a la del senglar, però controlada) per induir i atreure els altres cap al seu resultat, mantenint l'autenticitat i sense imposar la seva veritat. Els principis ètics que acompanyen aquesta pràctica són fonamentals: no canviar l'altre, mantenir el propòsit tot i guanyar o perdre, i evitar la mentida.

Capturar el senglar d'Erimant és més que un acte de força: és un acte de consciència. Implica saber què es desitja, des d'on es desitja i amb quina energia es negocia amb la vida. Implica no cedir a la víctima, al botxí, al salvador ni al neci, sinó aprendre a induir sense manipular, a cedir sense perdre's, a oferir sense imposar-se.

En aquest pas, el Mag esdevé Mercader, i el desig, abans brusc i compulsiu, es transmuta en direcció clara. L'equilibri interior es converteix en una estratègia externa. No per dominar el món, sinó per co-crear amb ell.

Conclusions

El senglar d'Erimant és una metàfora profunda dels conflictes interns i les forces caòtiques que habiten en cada ésser humà. A través de l'equilibri i la negociació interior, representats pel signe de Balança, el signe d'Ifà Otura i el pas 9 del Mag, s'obre el camí per transformar aquestes energies en força creadora i autoconeixement. Aquest procés requereix estratègia, autenticitat i un treball conscient per integrar les polaritats masculina i femenina, evitant caure en la bogeria o en l'ego inflat. En última instància, aquest mite ens ensenya que el gran desafiament no és destruir els monstres interns, sinó capturar-los, comprendre'ls i convida-hi de manera que ens impulsin a un estat superior de consciència i harmonia.

La pregunta final no és només si atraparem el senglar, sinó des d'on ho farem. Des del caos o des del centre? Des del desig projectat o des del propòsit encarnat? Només qui s'alinea amb la seva veritat pot travessar el bosc sense perdre's, enfrontar la bèstia sense odiar-la, i sortir del combat amb la pau de qui no ha matat, sinó integrat.

L'HIDRA DE LERMA. SIGNE ESCORPÍ. IRETE. PAS 10 DEL MAG: CONCRECIÓ DE RESULTATS.

Cada testa erecta i bavejant representa les forces fosques i poderoses que interpenetren i ofeguen el món, les que reneixen, una vegada i una altra, nodrides per l'errònia actuació dels homes, que s'enreden, desorienten i trasbalsen als grillons de les seves pròpies limitacions.

Hèrcules i el seu amic Iolas desafien la bèstia. La broncinia i pesada espasa del tità executa vertiginosos molinets i els caps cauen i es desfan al terra rocós, per renèixer duplicades als colls retallats.

Iolas, proveït d'una teia de fulgurant foc iniciàtic, socarrima els colls mutilats, mentre són tallats, per evitar el ressorgiment de caps en progressió geomètrica. Així, la portentosa serp és finalment abatuda.

Iolas, el camarada d'Hèrcules, representa la Llum d'Orient que, amb el seu foc, transmuta el mal en bé.

En aquest relat, cada desig amagat i tèrbol representa un monstruós cap que ha de ser retallat d'arrel, mitjançant l'absorció mercurial, i la posterior formació de l'or secret dels filòsofs.

En situar-se perseverant en l'intrínsecament benèfic, el cercador de la Veritat acumularà en si potent energia interna, que no serà vampiritzada pels caps d'hidra, els quals, al seu torn, privats de la seva nutrició malsana, podran ser extirpats.

Abans que es conegui la llum, no hi ha un veritable i real coneixement de la foscor, i quan s'està a la foscor es desconeix quin ha de ser el començament de la veritable Llum.

De duresa similar és el procés que l'home ha de lliurar per desarrelar-se de la pètria i falsa pell que envolta els seus sentits.

Altres mites i llegendes asseveren que la Natura és un polit mirall de dues cares. Una cara reflecteix allò exclusivament material; l'altra, allò enaltit.

Tot pensament profà, o cap d'hidra, arrossega la contemplació exclusiva de la superfície que reflecteix la matèria sense esperit, per forçar el caminant a nodrir-se de pelleriungues, ignorant-se l'altra lluna, que projecta la refulgència del principi de Llum i Saviesa.

Si es desconeix el procés Iniciàtic i alliberador, ha de ser la força descontrolada la que imposi la seva empremta o segell en les funcions físiques, emocionals i mentals de la personalitat, centrant tota la tasca de la màquina humana, en la persecució de l'il·lusori i destructor. Aquesta situació donarà origen al brot de nombrosos caps d'Hidra, i quan, mancant la Llum d'Iolas o Alkahest, es tracti de destruir-ne només una, serà el seu poder cap al mal que renaxerà doblegada i amb més perillositat.

Des de sempre s'ha reconegut que l'home cultiva cadenes acerades que tenallen la seva ment i el seu cor, i qui així estigui empresonat romandrà esclau, encara que sigui rei.

Per desarrelar aquestes tendències altament negatives, cal admetre que aquestes s'han apoderat de la nostra personalitat, i, amb això, fer-la aflorar a la superfície per enfrontar-s'hi i treure-li la força que graciosament li hem lliurat, i destruir-la.

No tots els éssers tenen la mateixa disposició i tenacitat per encausar-se cap a allò elevat i, d'altra banda, allò que és benèfic i propici per a uns, no ho és per a altres. Per això, tot ensenyament, tota iniciació és merament virtual, i els qui no tinguin interès romandran adormits, i no se'n nodriran els qui, amb separabilitat i egoisme, les cultiven, sense compartir el que han après amb els seus germans preparats per a rebre-la.

El sincer cercador de la veritat incursionarà en la seva ment i evidenciarà que la seva tasca quotidiana és dirigida per principis alternadament certs i alternadament falsos; coneixerà amb detall cadascuna de les intencions que bullen dins seu, coneixerà amb minúcia cada impuls i acció gestats al seu món interior.

Entendrà que, si permet que els seus baixos sentits dirigeixin la seva ment, el seu pensament minvarà en claredat i claudicarà en accions enfosquides i, aleshores, cada cap d'Hidra, o pensament entenebridor, anirà esberlant la seva força fins a convertir-lo en un ninot mecànic de poderosa façana.

Destruir els caps de l'Hidra del Lerna equival a comprometre's a retallar el cap de tot pensament innoble, aixafant-lo amb una dialèctica que es fonamenti en l'adequat oposat il·luminador.

Matar l'Hidra de Lerna

A Lerna, hi havia uns pantans infectes ubicats a unes hores d'Atenes. Dins la seva fètida panxa, hi viu la monstruosa Hidra, una serp mitològica de nou caps, colossal en la seva mida, d'escates molt dures, alè verinós que desprenia gasos tòxics. Aquesta monstruosa criatura era més perillosa que el lleó i era una gran desgràcia per a tota la regió.

Què va fer Hèrcules?

En els 12 treballs d'Hèrcules, en arribar a l'aiguamoll proper al llac de Lerna, Hèrcules va fer servir una màscara perquè no fos contaminat pel seu alè verinós. Per fer-la sortir de la seva cova, va untar les fletxes amb brea encesa i les va disparar dins la cova on estava amagada la fera. L'hidra va sortir amb els seus caps alçats i llançant flames.

Es va llançar sobre Hèrcules, que va colpejar un dels seus caps i el va destrossar, però del monyó en van sortir dos caps nous. Va ser llavors que va decidir cremar cada cap després de tallar-lo. D'aquesta manera, el monyó no permetia

---

el creixement de caps nous, i així va aconseguir vèncer la bèstia.

Simbologia

Es tracta de netejar amb foc per aconseguir realment la purificació de les rancúnies i vanitats, que després de victòries efímeres tornen a sorgir sota noves formes amb renovada força i que representen obstacles immensos en el camí del qual vol conquerir-se a si mateix. És combatre el propi interior, on jeuen pensaments i desitjos negatius que emergeixen en eliminar-ne d'altres.

Signe Escorpí

L'escorpí és verinós. Aquest signe regeix la mort i la transformació, per això el seu regent és Plutó. La transformació passa quan il·luminem la nostra foscor. L'Hidra representa la reiteració dels nostres errors. L'única manera de vèncer la nostra Hidra interna és localitzant-la, identificant-la per renunciar a actuar sempre de la mateixa manera.

L'única manera de vèncer la nostra Hidra interior és localitzar els problemes de la nostra persona, acceptar-los i renunciar a continuar actuant sempre de la mateixa manera. En paraules d'Albert Einstein: "Bogeria és fer el mateix una vegada i una altra esperant obtenir resultats diferents".

IRETE

Irete és una expressió procedent d'ire te i significa pressionar o crear bona fortuna. En termes personals, Irete és la determinació tossuda per crear abundància i moure's cap a la transformació d'un mateix. Quan aquesta tossuderia està dirigida cap a metes inadequades, es torna el fonament per a la resistència al canvi.

Irete representa el moviment inflexible cap a una meta. La determinació com es manifesta a Irete és la voluntat de satisfer el destí i desenvolupar el bon caràcter. A la manifestació negativa, la determinació es torna resistència tossuda al creixement.

1.- El principi del Mental·lisme. El Tot és ment; l'univers és mental. El Tot és el conjunt totalitzador. No hi ha res fora del Tot. Obatala. Júpiter. Entrenament de la ment.

2.- El principi de Correspondència. Com és a dalt, és a baix; com és a dins, és a fora. Afirmar que aquest principi es manifesta als tres Grans Plans: el Físic, el Mental i l'Espiritual. Elegba/Ibeyis. Mercuri. Visió o comprensió correcta.

4.- El principi de Polaritat. Tot és doble, tot té dos pols; tot, el parell d'oposats: els semblants i els antagònics són el mateix; els oposats són idèntics en naturalesa, però diferents en grau; els extrems es toquen; totes les veritats són mitges veritats, totes les paradoxes es poden reconciliar. Shango. Mart/Plutó. Pensament o determinació correcta.

7.- El principi de Gènere / Generació. La generació es manifesta en tots els plans, tot té el principi masculí i femení, actiu i passiu. Tots dos gèneres existeixen per tot arreu. En el pla físic és la sexualitat, i de la unió de les dues polaritats sorgeix la creació, la generació.

Pas 10. Reconèixer si són adequades les oportunitats, els recursos i les persones que comencen a aparèixer per al resultat que jo vull.

El pas 10 és saber filtrar si són adequades les oportunitats, els recursos i les persones que comencen a aparèixer. El següent pas és prendre la claredat i combinar-la amb una acció decidida. Centrar-se en el present i tenir una intenció clara en ment. Quan estàs alineat amb el teu propòsit, l'univers conspira al teu favor. Les oportunitats, els recursos i les persones adequades comencen a aparèixer. Claredat i determinació. Sincronicitat universal.

Les eines. Les oportunitats, els recursos i les persones adequades.

T'ha enviat o no t'ha enviat l'univers les eines adequades? Això es pot saber si en la negociació has hagut de canviar el Des d'on de l'altre o el Cap a on teu. Si ho has de modificar, no són les eines adequades. Si l'univers no t'ha

---

escoltat en Irete, has de millorar allò que és dissonant.

¿Comencen a aparèixer les oportunitats, els recursos i les persones adequades? ¿O és el contrari? Quins pensaments, creences i emocions estàs alimentant, que estàs permetent que s'apoderin de tu?

Visualització creativa.

És l'acte de pintar el teu futur amb els colors de la teva imaginació. L'important és la repetició i la intensitat. Sentir com si allò que estàs visualitzant ja estigués passant. La ment no distingeix entre el que és real i el que imagines. Sentir amb intensitat. La visualització no només et connecta amb el que desitges sinó amb el mateix procés de creació.

La confiança absoluta.

Aprendre a confiar en els temps divins. Tot passa quan ha de passar, sense presses. Tenir fe que l'univers respondrà a les teves intencions encara que no vegis resultats immediats. Mantenir aquesta confiança constant i continuar prenent decisions alineades amb el teu propòsit sense rendir-te davant els obstacles o els dubtes.

Confiar que el poder de crear és dins teu. L'energia que afecta la teva realitat no només t'afecta a tu, sinó també als qui t'envolten.

El secret per deixar anar el control absolut del procés. És la capacitat de lliurar el control del procés. De rendir-nos al flux de l'univers. El control és una il·lusió. Quan lliurem el control deixem espai perquè l'univers treballi al nostre favor. És la capacitat de deixar anar la por al fracàs i a allò desconegut, i obrir-se a la vida amb una fe infrangible. Ens obrim a noves oportunitats i sincronicitats que d'altra manera no hauríem pogut preveure. Deixes de ser el controlador i et converteixes en un canal que està preparat per rebre el que et pertany.

La fe és un saber intern que et diu que tot succeirà al temps que toca i que l'univers està conspirant a favor teu. La fe és el combustible de la confiança absoluta.

L'atenció enfocada.

La clau de la creació de la nostra realitat rau en la nostra atenció sostinguda i deliberada, de manera conscient, en allò en què t'estàs enfocant, perquè allò en què et concentres és el que, en última instància, s'està generant, creant i desenvolupant.

Permetre equivocar-se, aprendre i seguir avançant. No tenir por dels fracassos, formen part del procés de creixement. Cada error o victòria ha d'anar acompanyat d'un acte d'agraïment. Més benediccions i oportunitats arribaran a la teva vida. L'univers respon a una activitat positiva.

Les persones que tenen èxit no són les que mai fallen, sinó les que persisteixen davant dels fracassos. Perseverar, seguir confiant malgrat les dificultats.

El fet de no enfocar-te en allò que no vols i no prestar-li atenció no necessàriament t'allunyarà d'això. No centrar la teva atenció en el que desitges i mantenir-te ignorant del que no vols pot fer que es manifesti a la teva vida, perquè potser altres ho manifestaran o ho atrauràs inconscientment.

Assumir el compromís d'unificar pensaments, emocions i accions de manera que no hi hagi contradicció entre ells, passi el que passi en el meu entorn.

Per assolir un bon resultat, tot ha de confluïr harmònicament cap a un mateix punt. Jo produeixo la realitat que vull.

El pas 10 és l'examen final; tot el que vaig haver d'aprendre a ordenar de les meves paraules, dels meus sentiments, del meu caos... tot el que va sorgir en la cruïlla se'm presentarà conjuntament. Això és grandios perquè significa que quan un, efectivament, té un mapa de dotze passos, sap una cosa molt clara: ara s'han de presentar obstacles. On? Aleshores, quan es presenta l'obstacle, en comptes de desanimar-te, saps que ets al lloc correcte. Si els obstacles no aconsegueixen desviar-te... pas 11: Agrair a l'Univers. Per on?

Aplicació

-
- Pas 1. El moment sagrat. Escull un moment del dia, preferiblement a l'alba o abans d'anar a dormir.
- Pas 2. La postura receptiva.
- Pas 3. L'art d'observar. Observa els teus pensaments sense jutjar-los. Porta la teva atenció a l'espai entre pensaments. Enfoca't en la teva respiració.
- Pas 4. L'activació quàntica. Estic en perfecta sintonia amb la saviesa del camp quàntic.
- Pas 5. Estat de recepció. Roman en aquest estat de quietud sense buscar res. En acabar, agraeix en silenci.

El veritable poder no resideix en el que fas sinó en el que ets capaç de ser. Un jardiner no força el creixement de les seves plantes, només afavoreix que les condicions de creixement s'expressin. Fluir sense resistir. Mai vas estar separat de la font, només el soroll del fer t'ho impedia. L'esforç compulsiu genera resistència en el camp quàntic.

La ciència dels 21 dies.

- Primera setmana: la teva ment conscient lluita contra el teu nou hàbit.
- Segona setmana: les connexions neuronals comencen a reorganitzar-se.
- Tercera setmana: el cervell genera nous patrons. Les sincronicitats es multipliquen.

No mereixes, no ets digne, això és impossible. Les pors, presses i dubtes envien un missatge confús, dispers i poc clar de la teva intenció. Resultat dèbil, retardat o inexistent. La intenció ha de ser clara i sincera.

Acabar amb la idea que no pots manifestar la teva pròpia realitat. Activar la perseverança en el procés.

Resumim:

4 passos per demanar a l'univers.

- Pas 1: El caos de la idea. DES D'ON.
- Pas 2: El propòsit. CAP A ON.
- Pas 3: Ordenar el caos de la idea. PER ON.
- Pas 4: La forma. Aprendre a escoltar-me de la manera que vull dir i a sentir-me de la manera que vull sentir per informar la realitat que ja em pot enviar la manera d'aconseguir el que he dit que vull. LA FORMA O RESULTAT.

4 passos perquè l'univers desemmascari les eines que necessito per aconseguir el resultat que vull.

Pas 5: Desig per seguir avançant cap a l'inconegut. Enganyar Atlas. La ment subconscient (Atlas) no distingeix entre la veritat i la mentida. El que és real o el que és imaginari. DES D'ON.

Pas 6: Els senyals. El teu univers comença a reorganitzar-se amb la freqüència que emets, generant-se sincronicitats. Comencen a aparèixer solucions potencials per utilitzar les eines del passat i manifestar la nova realitat. Mentrestant, necessito senyals que em diguin si el que vull aconseguir és part del caos o si, efectivament, ho estic ordenant amb senyals coherents..., però abans de deixar anar tot el que falta per alliberar per ordenar-ho, necessito un examen profund. CAP A ON.

Pas 7: Brillar com a subjecte. No cal conquerir la corona: simplement reconeixem que ja la portem posada.

Pas 8: Brillar com a objecte. Estar preparat per oferir-se a l'altre. LA FORMA O RESULTAT.

1r i 2n pas per unir el que volem amb les eines que l'univers ens desemmascara per crear allò que desitgem, per crear la nostra realitat.

Pas 9: Desig d'unir-se amb l'altre. DES D'ON.

Pas 10: Saber filtrar si són adequades les oportunitats, recursos i persones que comencen a aparèixer. Atenció sostinguda i deliberada, de manera conscient, en allò que t'estàs enfocant, en el resultat. CAP A ON.

Ara, si fem un resum del que s'ha dit, mencionarem allò que un occidental ni tan sols sap: no sap que ha d'aprendre a

---

governar-se a si mateix, ni sap que això es pot aprendre. Aprendre a governar la seva paraula, els seus sentiments, la seva energia, els senyals que genera, les casualitats que genera, els somnis que genera, aprendre a negociar en la vida quotidiana per defensar tot això, filtrar les oportunitats, els recursos i les persones que comencen a aparèixer i finalment aprendre a portar tot això a la seva energia sexual per produir el pas 11, l'acte sexual.

Un cop escollides les oportunitats, els recursos i les persones adequades, es produeix "la unió de l'altre amb el teu propòsit".

Pas 11: L'acte sexual, l'agraïment i el gaudi. PER ON.

L'Hidra de Lerna: L'art de vèncer la foscor interior

El mite d'Hèrcules i l'Hidra de Lerna ha sobreviscut els segles com una metàfora viva de l'enfrontament amb les ombres del ser. Aquest relat, més enllà de la seva forma heroica, ofereix una arquitectura simbòlica profunda sobre el procés de transformació interior. En ser associat amb el signe Escorpí, el signe d'Ifà Irete i el desè pas del Mag, aquesta història ens guia per la senda de la destrucció dels patrons foscos i repetitius de l'ànima, i la posterior concreció d'un resultat lluminós: la integració de l'ombra, la victòria sobre el caos intern i la creació conscient d'una nova realitat.

1. L'Hidra: Desitjos foscos, pensaments repetitius i la il·lusió del jo

Cada cap de l'Hidra representa un desig pertorbador, una emoció desbordada o un pensament repetitiu que, en ser reprimat o mal comprès, es reproduïx i es multiplica. Aquest monstre no pot ser vençut mitjançant la força bruta: com ensenya el mite, tallar-li un cap sense foc regenerador només dona lloc a més caos. Es necessita una intel·ligència solar —la llum de lolau—, capaç de transmutar mitjançant el foc iniciàtic.

Des d'una perspectiva simbòlica, l'Hidra és la imatge de les passions no sublimades i de les formes mentals que, en no ser il·luminades per la consciència, es converteixen en cadenes invisibles. Tallar-les és un acte de voluntat desperta, però també d'atenció enfocada, és a dir, l'art de veure sense judici, d'observar allò que neix en la profunditat d'un mateix.

2. Escorpí i Irete: Mort, renaixement i l'alquímia de la voluntat

Escorpí, signe regit per Plutó, es vincula amb la mort simbòlica, la purificació pel verí i el renaixement des de les cendres. La transformació no és opcional sota aquesta energia; és una llei profunda de l'ànima: morir a les velles formes per emergir amb poder renovat.

El signe d'Ifà Irete reforça aquesta lògica en parlar de la determinació: la tossuderia que pot ser aliada o enemiga, segons cap a on es dirigeixi. Irete parla d'un moviment constant cap a la meta, però, si aquesta meta és equivocada, la voluntat es converteix en resistència destructiva. Així, l'Hidra també simbolitza una voluntat mal dirigida: la que no transforma, sinó que cristal·litza l'error.

3. El pas 10 del Mag: la concreció del resultat

El pas 10 marca l'hora de la veritat. És el moment de veure si el treball interior ha donat fruit. L'Hidra, llavors, es converteix en l'obstacle final que revela si el guerrer ha après a ordenar la seva paraula, la seva emoció i la seva acció. Si ho ha fet, podrà manifestar amb claredat; si no, repetirà els errors disfressats de noves formes.

Aquí apareix el principi de la "visualització creativa": imaginar no com una il·lusió, sinó com una eina de creació. L'atenció conscient, l'emoció dirigida, l'acció decidida i la confiança en els temps divins són les claus per accedir a la concreció. L'univers conspira quan la intenció és clara i alineada.

4. La fe i l'atenció enfocada: alquímia del present.

El veritable poder no està en l'esforç compulsiu, sinó en el ser. És l'art de permetre que la llavor broti sense violentar-la. És la pràctica del despreniment actiu: confiar que el procés té el seu temps i que el resultat no pot forçar-se, sinó que s'ha de manifestar en sincronia amb el Tot.

La fe no és una creença cega: és la certesa interna que l'univers respon a una intenció clara, sense contradiccions internes. Allà on el pensament, l'emoció i l'acció coincideixen, neix la creació real.

Conclusió

Vèncer l'Hidra no és destruir l'enemic exterior, sinó desemmascarar els enemics interns: hàbits, pors, patrons mentals. El foc de lolau és la consciència desperta, la voluntat il·luminada, l'ús correcte de la paraula i del desig. Escorpí ensenya que tota mort és una porta al renaixement. Irete ens recorda que la tossuderia sense consciència és presó, però amb propòsit es converteix en força creadora.

La concreció del resultat, com ensenya el desè pas del Mag, no depèn només de fer, sinó de ser: estar alineat, confiar, visualitzar i actuar amb determinació clara. L'univers respon, però l'heroi ha d'estar preparat.

En darrer terme, l'Hidra és la prova de si un ha deixat de ser esclau de si mateix per convertir-se en un canal de manifestació divina.

ELS OCELLS D'ESTINFAL. SIGNE SAGITARI. OSHE. PAS 11 DEL MAG: AGRAIR A L'UNIVERS.

Els ocells d'Estinfal representen tots els vicis que envileixen l'home i la dona, i fan del seu cos, terra o matèria, un pou ennegrit que fa pudor de pestilències.

En aquest centre enfosquit, s'hi ideen i desenvolupen les passions més innobles i amb les seves pudors putrefactes arrossegueu l'home a adherir-se amb més intensitat a les seves xacres.

El viciós, familiaritzat amb les seves baixes disposicions, no se sent ni rebaixat, ni corrupte, perquè, en acceptar el seu error procedir, s'ha privat de la seva força discriminatòria i, com que després de complaure's en els seus baixos costums, se sent feble, torna, un cop i un altre, a enfonsar-se en els seus vicis.

Per al neci aquesta és una forma de reposar les seves forces minvades, però aquest actuar és artificial i enganyós perquè, com més reitera aquesta acció, el plaer que l'envolta temporalment el consumeix i transforma en un ens i fa de la seva vida un estat permanent de penombres, la influència de les quals s'extravasa al seu propi cos i infecta altres terres i podreix les bones llavors.

El degenerat, amb les seves pudors, infecta, en primer terme, les seves aigües, que simbolitzen l'estany de la seva emocionalitat, on finalment es banyen tots els seus actes. I aquest mirall d'aigües estanques i fangoses és on haurà d'observar totes les misèries que porta.

En efecte, aquells que aconseguen separar-se del seu autoengany poden observar, tot seguit, les múltiples excrescències que suren cobrint la superfície del seu propi llac. Qui coneix del propi llac les profunditats i els continguts?

Les ales i potes de bronze que en forma de garfis guarneixen els ocells d'Estinfal tenen per fi atacar homes i animals, les restes dels quals dispersen, i simbolitzen la part luxuriosa de la matèria, que s'ha endurit i s'ha tornat en un fred metall, del qual emana una substància enganxosa i pudent que impregna per igual la Natura, l'home i animals, infecta tota matèria sensible.

Quan s'evidencia la presència d'aquest món cec, on tots els seus fils i trames s'han embolicat i nuat, es comprèn com és d'efímer el poder que sosté els desitjos incontrolats.

Des d'aquell instant de discerniment, es pot començar a trencar l'encanteri que ens enganya, i aquests poderosos ocells d'Estinfal començaran a retirar-se.

Sense embragatge, és senzill de dir-ho i molt difícil de realitzar-ho, ja que qui ha comprovat el buit que porta dins i que també l'envolta queda oscil·lant i indecís, i aquesta condició dificulta arribar a la mateixa Llum, que l'elevi, i el fill amb cordes brillants, que doni lloc a un cos lluminós, superposat a l'actual, perquè des d'allà sorgeixin les sagetes i dards que trenquin l'artifici i negrés esquema que el comprimeix.

Espantar les aus d'Estinfal

Els ocells que habitaven el llac Estinfal eren carnívors i tenien bec, urpes i ales de bronze. A més, els seus excrements eren verinosos i per això malmetien els cultius. Euristeu va enviar Hèrcules a alliberar la ciutat d'aquesta plaga d'aus.

Què va fer Hèrcules?

Entre els 12 treballs d'Hèrcules, aquí es va enfrontar a ocells molt grans, lletjos i ferotges. N'hi havia tres que sobresortien de la resta que s'hi van precipitar. Va intentar matar-los amb les fletxes, però n'eren molts i no ho aconseguia. Va posar un parany, però això tampoc va funcionar.

Va recordar que tenia un regal d'Atenea que eren dos címbals de bronze que, en fer-los sonar, emetien un so estrany i molt penetrant. D'aquesta manera, quan els ocells estaven de tornada a la seva estada, en pondre's el sol, i tapant les seves pròpies orelles, va fer sonar els seus címbals. Les aus van fugir en bandada per sempre d'aquest lloc.

Simbologia

Els ocells simbolitzen aquest càstig dels déus per no fer bones accions. Aquest treball representa l'acte de recórrer a la ment superior i la saviesa (Atenea), per enfrontar defectes ocults que estan adherits al nostre món molt íntim. Només la capacitat de reflexió pot sacsejar aquest món per aclarir la nostra visió. És un acte de voluntat conscient.

Signe Sagitari

Sagitari és un signe de foc i en aquest treball d'Hèrcules representa la capacitat per fer servir les fletxes del pensament superior amb justícia. Quan el Sol arriba a la constel·lació de Sagitari, un altre grup de constel·lacions anomenades Avis representen un grup d'aproximadament sis aus que fugen de la fletxa de sagitari. Sagitari està relacionat amb la saviesa, el coneixement superior i la filosofia. En aquest signe s'aprèn a discriminar entre allò just i allò injust.

Allò que és correcte i no és correcte. El deixeble és la fletxa, la meta és el sentit de la vida. La campana simbolitza la claredat mental davant de les tenebres, simbolitzades per les aus, dels pensaments negatius.

La paraula que l'home pronuncia té un poder immens, ja que assoleix plans superiors i, per tant, té el poder de manifestació, i, en alguns casos, de revelació, per això la paraula es pot convertir en un soroll devastador, que provoca caos entre les forces constructives.

OSE

Ose és l'origen d'abundància i fertilitat al món. Simbòlicament, Ose està associada a l'aigua fresca. La cultura històrica es desenvolupa al voltant de fonts d'aigua fresca. Ifà ensenya que l'abundància i la fertilitat són la conseqüència de l'ús apropiat del poder de la paraula al prec (aladura). En la manifestació negativa, l'impuls cap a l'abundància pot reemplaçar l'Esperit com una forma de motivació. Perquè Ifà ensenya la creença que els nens són una forma d'abundància. Ose inclou la fascinació del que és eròtic com una expressió del desig a procrear.

1.- El principi del Mentalisme. El Tot és ment; l'univers és mental. El Tot és el conjunt totalitzador. No hi ha res fora del Tot. Obatala. Júpiter. Entrenament de la ment.

3.- El principi Tot vibra. Res no està immòbil; tot es mou; tot vibra. Olodumare/Olofin/Orun. Sol/Estrelles. Parlar correctament.

8.- El principi d'Atenció o propòsit. Tota creació necessita atenció. Sense "vetllar" la creació, la creació tendeix al caos.

La funció. Tota existència requereix propòsit o funció. Oshun. Venus. Atenció correcta o consciència del moment correcta.

6.- El principi de Causa i efecte. Tota causa té el seu efecte; tot efecte en té la causa; tot passa d'acord amb la llei; la sort o atzar no és més que el nom que se li dona a la llei no reconeguda; hi ha molts plans de causalitat, però res no escapa a la llei. Orula/Oshosi. Saturn. Actuar correcte.

Pas 11. L'acte sexual. Agrair a l'Univers i gaudir-ne.

La sexualitat. El Matrimoni entre la voluntat personal i la intel·ligència universal.

Un cop escollides les oportunitats, els recursos i les persones adequades, es produeix "la unió de l'altre amb el teu propòsit".

Per què? Perquè per parir el resultat que jo vull, necessito enfrontar-me amb la meua Sexualitat. Aquí hem d'aprendre a utilitzar les dues energies: la masculina i la femenina, l'alquímia interior per excel·lència, allò que en el xamanisme s'anomena tècniques de Masinti (Energia d'iguals) i Samanti (Energia de diferents)... treballar amb ambdues energies. No importa si ets home o dona pel que fa a la biologia.

Tots hem d'aprendre a treballar la sexualitat, perquè de la unió d'aquestes dues energies neix el resultat que desitges. Però si no, allò mateix que s'uneix se separa. Per parar, jo paro del verb parir o jo paro del verb parar. Aquí és on tot s'atura. I si hi ha alguna cosa que l'ésser humà no sap utilitzar és la sexualitat. Això no té res a veure amb la pràctica sexual. No té res a veure amb postures sexuals, orgies ni res semblant. Això és facilíssim. Té a veure amb energies sexuals en l'àmbit social.

Cal aprendre a utilitzar el mètode ritual de sexualització dels Queros.

L'agraïment i el gaudi.

Quins són aquests dos estats que permeten a algú afirmar-se, fonamentar-se o, per contra, evitar la creació d'una realitat pròpia?

Si no hi ha agraïment, no hi ha valoració, i quan no hi ha valoració, l'univers et retira allò que no valores. L'ésser humà té una condició bastant, diguem-ne, inconvenient... valora les coses quan les perd.

Agrair que altres, abans que tu, han creat les eines necessàries per transformar la teva idea en el resultat que desitges. Principi de causa i efecte. La importància dels nostres ancestres.

Escolta'm: agraeixes cada dia als teus peus per la meravella de caminar, de desplaçar-te? Sé que hi ha gent que ho fa, però creu-me, més del 90 % no. Perquè camina, però el dia que no pugui caminar perquè es fracturi, o —Déu no ho vulgui— quedi paraplègic, prendrà consciència del valor que tenia. Perquè l'humà associa la valoració a la pèrdua i ha de perdre per valorar. Una cosa molt dolenta. La màgia t'ensenya a eliminar aquesta degradació. Aprèn a valorar des d'ara mateix i, òbviament, algú que valora és algú que gaudeix, perquè el contrari és no valorar i seria fals. PER ON?

Un principi fonamental de la manifestació és que desitjar una cosa significa vibrar en la manca d'això. Si desitges diners, estàs dient a l'univers que et falten diners. Si desitges amor, estàs emetent la freqüència de la solitud. Si desitges èxit, estàs confirmant que encara no el tens. L'univers no respon al que vols, respon al que ets.

L'abundància no és una cosa que es persegueix, és una cosa que et permet, i la millor manera de permetre-la és a través de l'agraïment.

La connexió amb la font és el pont entre el desig i la manifestació. La connexió també s'activa quan obres el teu cor. Estimar i agrair tot allò que has rebut, tot allò que ets i tot allò que encara no has rebut. Permet que aquest flux arribi cap a tu. Un cop et connectes, l'univers es reorganitza i apareixen els resultats.

El poder de la paraula "Gràcies"

Explicació

El primer que vaig aprendre va ser que no puc atraure alguna cosa si la meua vibració està enfocada en la seva

---

absència. Necessitava canviar la meua energia, i la manera més ràpida de fer-ho era a través de l'agraïment. Quan vaig començar a dir gràcies, tot i no tenir el que volia, la meua vibració va canviar. Vaig passar de demanar amb desesperació a agrair amb certesa. Va ser un gir de 180 graus. L'univers ja no em veia com algú que no tenia, sinó com algú que ja tenia perquè, quan agraeixes, la teua ment i la teua energia entren en un estat de recepció en lloc d'un estat d'escassetat. Interpreta l'agraïment com una senyal que ja has rebut, i llavors simplement et dona més.

Agrair per tot el que tenia i també pel que encara no havia rebut. Cada matí, abans de llevar-me, deia en veu alta: "Gràcies per aquest dia, gràcies per la meua salut, gràcies pels diners que flueixen cap a mi, gràcies per l'abundància que m'envolta, gràcies per les oportunitats que estan arribant." Fins i tot si encara no veia aquestes oportunitats.

Actuava com si ja fossin una realitat i llavors va passar una cosa increïble: les oportunitats van començar a aparèixer, les coses van començar a fluir amb menys esforç, la meua energia va canviar i la gent ho notava.

Aplicació

Tres passos:

Agraeix el que ja tens cada dia, abans d'anar a dormir o en despertar. Fes una llista mental d'almenys cinc coses per les quals estiguis agraït. Exemple: Gràcies pel sostre que tinc sobre el meu cap, gràcies pel menjar que em nodreix, gràcies per les persones que m'estimen.

Agraeix el que encara no tens com si ja ho tinguessis. Aquí hi ha la clau: no demanis, agraeix per avançat. Exemple: Gràcies per l'èxit que està arribant a la meua vida, gràcies pels diners que flueixen cap a mi sense esforç, gràcies per l'amor increïble que ja forma part de la meua realitat.

Expressa gratitud en el moment present cada vegada que passi alguna cosa positiva, per petita que sigui. Exemple: donar les gràcies en veu alta en rebre una bona notícia: "Gràcies, Univers, per haver trobat diners al carrer, gràcies per aquesta senyal d'abundància, gràcies per aquest favor, gràcies perquè tot està fluint a favor meu."

Aquest hàbit tan simple canvia la teua energia immediatament. Quan ho vaig practicar durant diverses setmanes, la meua vida va fer un gir. Sincronicitats inesperades. De sobte, comences a veure senyals, persones i oportunitats alineades amb allò que estaves agraït. Canvis en les teves emocions. La teua ment deixa d'enfocar-se en l'escassetat i comença a notar l'abundància que t'envolta. Manifestacions accelerades. Les coses que abans semblaven trigar anys comencen a passar ràpidament.

Està fet. Celebrar el resultat.

Explicació

La paraula que tanca el cicle és "Està fet". Quan vaig descobrir aquesta paraula vaig entendre que la manifestació no es tracta de demanar i esperar amb ansietat, sinó de decretar amb absoluta certesa. Durant molt de temps, quan volia alguna cosa, ho demanava amb desesperació: "Tant de bo aconseguessi això, espero que l'univers m'ajudi, intentaré manifestar-ho", però cada vegada que deia aquestes frases estava enviant una senyal de dubte. Llavors vaig entendre una cosa fonamental: l'Univers no respon a la incertesa. Quan aprens a dir "està fet", deixes de pregar i comences a decretar. És l'equivalent a prémer "enter" a l'ordinador de l'Univers. Una ordre definitiva, una ordre que no deixa espai per al dubte. Aquesta paraula és poderosa perquè tanca el cicle vibracional.

Quan dius "està fet", envies a l'univers el missatge que ja ho has rebut i, si ja ho has rebut, l'univers no té altra opció que lliurar-t'ho.

Aplicació

Com fer-la servir correctament:

Fes la teua afirmació amb claredat. "Jo sóc abundància, confio que tot està funcionant al meu favor, mereixo èxit i felicitat."

Segella l'afirmació amb "està fet."

Deixa anar l'expectativa, actua com si ja estigués manifestat.

Quan vaig començar a fer això, les coses van començar a passar ràpidament perquè la clau no és només demanar, és

---

declarar amb absoluta certesa.

Així que ara digue'm: Què decretaràs avui?

Des que vaig incorporar aquestes paraules a la meua vida diària, tot va començar a canviar. Ara, cada matí em repeteixo a mi mateix: "Jo soc èxit, gràcies per totes les benediccions que arriben, confio en el meu camí, mereixo el millor. Està fet."

Quan es realitza l'acte sexual per crear realitat pròpia, s'ha de gaudir i agrair a l'univers allò ja manifestat, encara que estigui en fase embrionària i no es percebi. Decretar a l'univers amb plenitud en comptes de suplicar amb mancança.

Celebrar l'assoliment!
Celebrar és valorar!

Acció i confiança constants en el procés. Les oportunitats no arriben per si soles. Es creen les oportunitats en fer passos petits però fermes cap al teu objectiu. La confiança significa aprendre a deixar anar la por i el dubte.

L'acció no ha de ser perfecta ni monumental, però ha de ser constant i alineada amb les teves intencions. Un atrau més del que agraeix i dona al món. Obre els canals d'abundància de l'univers que t'alineen amb els teus desitjos.

L'agraïment és un estat mental i emocional que atrau la mateixa vibració. Implica reconèixer i valorar el que ja tenim. Obres les portes per rebre més. Centrar-se a agrair el que ja tenim atrau benediccions.

Generositat. Allò que dones al món retorna multiplicat. Donar sense esperar res a canvi. Compartir de manera desinteressada, sense aferrament al resultat. Donar des del cor.

Agraïment i generositat. Permeten que, en donar, el cicle de l'abundància continuï fluïnt. Cultivar una mentalitat d'abundància. Sempre n'hi ha per a tothom.

Connectar-se amb el centre de l'altre o el centre dels altres per aconseguir el resultat desitjat amb pensaments i emocions coherents.

Resumim:

4 passos per demanar a l'univers.

Pas 1: El caos de la idea. DES D'ON.

Pas 2: El propòsit. CAP A ON.

Pas 3: Ordenar el caos de la idea. PER ON.

Pas 4: La forma. Aprendre a escoltar-me de la manera que vull dir i a sentir-me de la manera que vull sentir per informar la realitat, que ja em pot enviar la manera d'aconseguir el que he dit que vull. LA FORMA O RESULTAT.

4 passos perquè l'univers desoculti les eines que necessito per aconseguir el resultat que jo vull.

Pas 5: Desig de seguir avançant cap a l'inconegut. Enganyar a Atlas. La ment subconscient (Atlas) no distingeix entre veritat i mentida. El que és real o el que és imaginari. DES D'ON.

Pas 6: Les senyals. Comença a reordenar-se el teu univers amb la freqüència que emets, generant-se sincronicitats. Comencen a aparèixer solucions potencials per utilitzar les eines del passat i manifestar la nova realitat. Mentrestant, necessito senyals que em diguin si el que vull aconseguir és part del caos o si, efectivament, ho ordeno amb senyals coherents..., però abans de deixar anar tot el que falta per alliberar per ordenar-ho, necessito un examen profund. CAP A ON.

Pas 7: Brillar com a subjecte. No cal conquerir la corona: simplement reconeixem que ja la portem posada.

Pas 8: Brillar com a objecte. Estar preparat per oferir-se a l'altre. LA FORMA O RESULTAT.

1, 2 i 3 passos per unir el que volem i les eines que l'univers ens desoculta per crear el que desitgem, per crear la nostra realitat.

Pas 9: Desig d'unir-se amb l'altre. DES D'ON.

Pas 10: Saber filtrar si són adequades les oportunitats, recursos i persones que comencen a aparèixer. Atenció sostinguda i deliberada, de manera conscient, en allò en què t'estàs enfocant, en el resultat. CAP A ON.

Pas 11: L'acte sexual, l'agraïment i el gaudi. PER ON.

Quan El Viatge per fi arriba a Destí, el Pas 12 tot just comença. No s'ha de suposar mai l'arribada al Destí com el capítol final que conclou l'Obra, sinó com el primer capítol de l'Obra Següent.

Pas 12: La Gran realització i aprendre a habitar-la. LA FORMA O RESULTAT.

Els Ocells d'Estífnal, Sagitari i el Pas 11 del Mag: Agrair a l'Univers

El mite dels ocells d'Estífnal, vinculat al signe zodiacal de Sagitari i al pas 11 del Mag, ofereix una poderosa metàfora del camí espiritual i del procés de transformació interna. Aquesta llegenda, enllaçada amb els treballs d'Hèrcules i els arquetips simbòlics, ens parla dels vicis i limitacions que enterren la nostra essència, i de com la saviesa i l'agraïment poden alliberar-nos i elevar-nos a un estat de plenitud.

1. Els ocells d'Estífnal: símbol dels vicis i la corrupció interior

Els ocells d'Estífnal representen els vicis i les passions indignes que enfosqueixen la nostra "essència" interior, la matèria que sosté el nostre cos i la nostra experiència vital. Aquesta zona interna corrompuda es compara amb un pou fangós que desprèn males olors, metàfora del deteriorament psicològic i emocional causat pels hàbits destructius i l'autoengany.

L'home o la dona dominats pels vicis perden la seva força discriminatòria i queden atrapats en un cercle viciós: satisfan els seus impulsos, però això els afebleix i els torna a submergir en la seva degradació. Aquest estat de "penombra" interior afecta no només la persona, sinó que irradia negativitat i bloqueja el desenvolupament espiritual i material.

Les urpes i ales de bronze dels ocells, i la seva substància enganxosa, simbolitzen la fredor i duresa de la matèria quan està corrompuda per la luxúria i els desitjos incontrolats. Així, la metàfora també apunta a com els defectes interns s'endureixen i enverinen el nostre entorn, creant un estat generalitzat de malestar.

2. La lluita heroica: Hèrcules i la saviesa superior

Davant aquesta plaga interna, Hèrcules (l'arquetip del guerrer intern) és enviat per erradicar els ocells. Malgrat intents fallits amb la força (fletxes i trampes), és gràcies a un regal d'Atenea —els címbals de bronze— que aconsegueix espantar els ocells. Aquesta acció simbolitza la capacitat de la ment superior, la saviesa i la consciència clara (Atenea), que a través del crit penetrant de la reflexió i la presa de consciència pot dissoldre els vicis ocults i les ombres internes.

Aquest aspecte és clau: no es tracta de lluitar amb violència contra els defectes, sinó d'aplicar la llum del pensament just i la consciència vigilada per transformar i purificar la nostra matèria interna.

3. Sagitari, la fletxa del pensament superior

El signe Sagitari, un signe de foc i símbol de saviesa, coneixement i filosofia, representa el poder de les "fletxes" del pensament just que travessen la confusió i la foscor per apuntar a la veritat i a l'objectiu vital. Aquí la "fletxa" és la voluntat conscient, la paraula que actua com a canal de manifestació i transformació.

Sagitari ens ensenya a discriminar entre el correcte i l'erroni, a desenvolupar la ment superior que talla els fils enredats del món cec dels desitjos incontrolats, i a fer-ho des de la voluntat conscient i la reflexió profunda.

4. Oshe i el poder de la paraula: crear en lloc de demanar

El camí de la màgia no és el de la súplica, sinó el del decret. Oshe ensenya que la paraula té poder fertilitzador: allò que pronunciem des de la plenitud pren forma. Tot el que afirmem des del decret es converteix en realitat. En canvi, tot el que afirmem des de la súplica reforça la manca.

5. Pas 11 del Mag: Agrair a l'Univers

Aquest pas representa un avanç fonamental en el camí: la pràctica de l'agraïment i el gaudi conscient com a claus per a la manifestació. L'agraïment és la vibració que ens connecta amb l'abundància i el valor real de la nostra experiència, superant l'estat d'escassetat i desig que bloqueja la realització.

L'ésser humà tendeix a valorar només quan perd alguna cosa, però l'ensenyament aquí és aprendre a valorar i agrair cada dia allò que ja tenim, així com allò que encara no ha arribat, creant un camp energètic d'abundància i confiança.

Aquest canvi vibracional és la clau perquè l'Univers respongui no al que desitgem amb manca, sinó al que som en el present. L'ús conscient de la paraula "gràcies" i l'actitud de celebració constant produeixen un gir en la nostra realitat, fent que les oportunitats i manifestacions arribin amb més facilitat.

6. El poder del decret: "Està fet"

Aquest apartat ens explica que la manifestació no és demanar, sinó decretar amb certesa. La paraula "està fet" tanca el cicle de creació, eliminant el dubte i enviant un missatge definitiu a l'Univers. És com prémer "enter" a l'ordinador còsmic, afirmant que ja hem rebut allò que hem decretat.

Conclusions

El mite dels ocells d'Estífnal, el signe Sagitari i el pas 11 del Mag ens conviden a fer una neteja interna profunda dels vicis i passions indignes que ens allunyen del nostre propòsit superior. La clau per vèncer aquestes ombres és la saviesa i la reflexió conscient, representades per Hèrcules i Atenea, i l'ús sagitarià del pensament just com a fletxa que travessa la confusió per arribar a l'objectiu vital.

Així mateix, la pràctica de l'agraïment i el gaudi conscient són fonamentals per transformar la nostra vibració, obrir-nos a l'abundància i manifestar la realitat desitjada.

Aquest camí és un procés que exigeix voluntat, constància i fe en l'Univers, i ens recorda que som creadors actius de la nostra pròpia realitat quan aprenem a habitar la Llum, a agrair-la i a celebrar-la plenament.

EL GOS CÈRBER. SIGNE CAPRICORNI. OFUN. PAS 12 DEL MAG: L'IDÈNTIC EN EL DIFERENT. EL DIFERENT EN L'IDÈNTIC. ANAR MÉS ENLLÀ DEL MANIFESTAT.

Hèrcules baixa als inferns per robar Cèrber, gos de tres caps, guardià de l'Avern.

Se li va concedir el permís per baixar als regnes de Plutó, amb la condició que s'hi presentés sense armes de cap mena.

Anar desarmat respon al fet que les armes externes no són aptes per dominar la bèstia infernal, que astutament s'amaga entrellaçant-se amb els teixits més ínfims de la humana estructura, des d'on emet el polsar que encén cada cèl·lula i ofega cada brot de bé, des de la seva mateixa arrel.

El ca Cèrber s'amaga darrere dels sentits físics, que dirigeix i domina amb la seva malèfica disposició que envolta, ment i cor, amb vulgar automatització, prejudicis i obscurantismes.

El profà que sucumbeix al dissimulat domini d'aquesta fera és lentament envilit i perd tot noble principi rector de les seves accions, l'enfonsa en el reiterat error i el transforma en presa fàcil del decaïment i la frustració.

Aquells insensats que es dobleguen davant del guardià dels inferns viuen en impenetrable obscuritat i tan sols s'aproximen una vegada, un instant de la vida, a la lucidesa, quan creixen en contra d'ells les experiències que sacsegen ment, cor i físic, formidables embats que per un instant els fa des-agafar-se de l'atracció de les forces que els consumeixen per experimentar el dolor profund de saber que res real han fet en la seva existència i comproven la seva dependència i lliurament a l'il·lusori, el profund arrelament del qual mai van retallar.

L'individu és essencialment un creador de si mateix i del seu medi ambient. Si està mancat de la deguda connexió amb el superior que l'informi i il·lumini, es veu forçat a idear i modelar les seves pròpies presons (allò conegut, allò possible, allò necessari, allò moralment realitzable), l'atmosfera de les quals negativament enrarida l'impulsen a un maldestre afany que li implanta una falsa suficiència, que l'extenua i destrueix, i l'aïlla d'aquest influx superior i vitalitzant que prové de l'Orient.

Els àrabs anomenen Modhallam la tenebrosa obscuritat que empresona la matèria. Aquest mar fosc, tenebrós i tenallant, equival a les idees distorsionades amb què el profà dirigeix les seves emocions i pensaments.

Cal que, en la superació d'aquest boira tòxica personal, l'home aprengui a dividir-se en observador i en actor. De manera que quan cada neòfit se separi de si, per pensar el que pensa, analitzar el que la seva ment està concloent, i separar-se del que realitza, podrà descobrir en quina profunditat actua el Caos que encoratja en si mateix, i tenyeix tot el seu fer quotidià.

Cadascú creu que la seva pròpia força emocional, mental i física constitueix un tot unitari i perfectament afinat, i sent que la seva personalitat o màscara és l'únic artífex de si mateix.

Cal que es trenqui aquesta crosta, aquest magma d'ignorància, per arribar a pensar a través del prisma i el filtre de la Natura, perquè, a través de la contemplació del dom constel·lat d'una nit serena, es percebi, potser, que hi ha una font o arrel sense arrel referida pel Zohar, que conté a ell i a tot el que encoratja des del principi dels mons, font perenne de nutrició, i ha de somiar, potser, que sentint-se al nivell d'aquesta energia, l'atraïeu amb cada respiració per il·luminar cada corpuscle del seu cos i expulsar tota la negror del seu obscur mar. Això és més que pregar i meditar llargues hores, perquè per a l'iniciat el més important és estar treballant en tot instant aquí i ara.

Capturar Cèrber als Inferns

Com a darrer treball, dels 12 treballs d'Hèrcules, Euristeu va encarregar a Hèrcules enfrontar-se a la mateixa mort, que baixés als inferns i li portés davant d'ell Cèrber, un gos amb tres caps i cua de serp, que s'encarregava de custodiar l'entrada a l'Inframon.

Per això havia de reduir l'animal únicament amb la força, sense utilitzar cap arma, aleshores Hèrcules va decidir acudir a Hermes perquè l'ajudés a baixar a l'Inframon. Allà va demanar a Persèfone i al mateix Hades que li presentessin Cèrber, a la qual cosa s'hi van avenir.

Què va fer Hèrcules?

Hèrcules llavors va encadenar el ferotge animal, el va treure de l'abisme i va anar a mostrar-lo al seu amo Euristeu, però aquest, atemorit i veient que era capaç de tot, va decidir finalment concedir la llibertat a l'heroi tebà i que el ca Cèrber fos retornat sense tardança a les ombres de l'infern.

Simbologia

Hèrcules haurà de vèncer les temptacions de la matèria, descendint a l'Inframon en un acte de purificació. En aquest treball, Hèrcules haurà de vèncer les pors cristal·litzades en la matèria.

Signe Capricorn

Saturn, regent de Capricorn, sempre ens imposa límits, igual que els imposa Cèrber, i ens mostra les restriccions que la nostra ànima té de transcendir. Això indica que cal vèncer l'ambició material, que ens lliga al món del poder, el desig i les sensacions. Haurà de vèncer les pors cristal·litzades en la matèria (Poder, Economia, Religió i Ciència).

OFUN

Ofun literalment significa l'Esperit de Blanc. La referència és a la llum blanca com l'Origen de tota manifestació material. Tot el que veiem al món físic és literalment creat per la llum. Ofun és l'origen del fenomen o manifestació a l'univers. És la classe de manifestació que regularment és percebuda com un miracle o com la resposta d'aquests precis oferts a Ose. A la seva manifestació negativa. Ofun és la creació del fenomen a través de la invocació que és contrària a les idees d'harmonia i de balanç que sosté el creixement espiritual.

FRASE CLAU: Ofun crea la resposta a precis que es manifesten com un miracle.

Ofun és descrit com la manifestació del miraculós. Ofun és vist només com a miracles per aquells que no entenen la relació entre el regne visible i invisible. El miracle és normal per a aquells que entenen a l'iniciat.

La interacció entre el regne visible i l'invisible inclou la possibilitat d'invocar tots dos fenòmens, creatiu i destructiu. La invocació del fenomen destructiu és disfuncional perquè està en oposició a l'interior veritable d'un mateix.

5.- El Principi del Ritme. Tot flueix i reflueix; tot té els seus períodes d'avenç i reculada, tot puja i baixa; tot es mou com un pèndol; la mesura del moviment cap a la dreta és la mateixa que la del moviment cap a l'esquerra; el ritme és la compensació. Oya. Sol/Lluna. Esforç correcte.

2.- El principi de Correspondència. Com és a dalt, és a baix; com és a dins, és fora. Afirmar que aquest principi es manifesta als tres Grans Plans: el Físic, el Mental i l'Espiritual. Elegba/Ibeyis. Mercuri. Visió o comprensió correcta.

4.- El principi de Polaritat. Tot és doble, tot té dos pols; tot, el parell d'oposats: els semblants i els antagònics són el mateix; els oposats són idèntics en naturalesa, però diferents en grau; els extrems es toquen; totes les veritats són mitges veritats, totes les paradoxes es poden reconciliar. Shango. Mart/Plutó. Pensament o determinació correcta.

7.- El principi de Gènere / Generació. La generació es manifesta en tots els plans, tot té el principi masculí i femení, actiu i passiu. Tots dos gèneres existeixen per tot arreu. En el pla físic és la sexualitat i de la unió de les dues polaritats sorgeix la creació, la generació. Yemaya/Olokun. Terra/Neptú. Concentració o meditació correcta.

Pas 12. La Materialització de la Idea

Quan El Viatge per fi arriba a Destí, el Pas 12 acaba de començar. No s'ha de suposar mai l'arribada a Destí com el capítol final que conclou l'Obra, sinó com el primer capítol de l'Obra Següent.

Qui Arriba encarnarà l'Esfinx, la Màgia del Viatge ens ha transformat en Mestres!

La transformació de l'Esfinx:

Rival
Aliat encobert
Mestre

Ara és funció de Qui va arribar al Nou Lloc custodiar la Porta (Cèrber, gos de tres caps i una cua, guardià de l'Avern) i filtrar què ingressa i què no. Tres preguntes ens permetran Custodiar-la:

Des d'On entrem?

Què vam veure al Viatge que hauríem d'haver filtrat i no ho hem fet encara?

Què, des de la terra anterior i durant tot el Viatge, ens semblava normal, positiu i defensable en nosaltres mateixos, però ara, gràcies a l'Esfinx-Rival-Aliat-Mestre (que quan encarna "això", aconseguim complicar-nos-ho tot)

Desocultem?: hem de filtrar, per incrementar la Força de La nostra Màgia.

El mite de Gilgamesh: L'ensenyament ancestral del pas 12

Un dels primers mites que evidencien la importància del pas 12 prové de l'antiga Mesopotàmia: el mite de Gilgamesh. En les 11 tauletes d'aquesta epopeia, l'heroi s'enfronta al mateix conflicte fonamental una i altra vegada, sense ser-ne conscient. Això representa el xoc constant contra un únic problema, que es manifesta en diferents àmbits i etapes.

Aquesta repetició reflecteix una llei universal: no existeixen múltiples problemes dispersos, sinó un únic problema que es manifesta en diferents aspectes de la nostra vida (feina, família, salut, finances). El pas 12 ens convida a descobrir quin

---

és aquest problema únic i a treballar-hi.

La figura del guardià: L'Esfinx, la gàrgola i el can Cerber

A la tradició occidental, el pas 12 està representat simbòlicament per guardians com el can Cerber situats en llocs sagrats (piràmides, temples). És la transformació de l'Esfinx o la gàrgola en el guardià de la porta. Aquests guardians posen a prova l'iniciat amb enigmes i desafiaments.

El mite d'Èdip és una representació clàssica: l'Esfinx planteja un enigma on la resposta (l'ésser humà en les seves etapes de vida) obliga a acceptar la vulnerabilitat i el canvi. El pas 12 requereix que l'iniciat renunciï a veritats conegudes per accedir a una veritat superior, més profunda i alliberadora.

La dimensió històrica i espiritual del pas 12

Els problemes que afronta l'ésser humà a nivell individual, històric i espiritual són sempre els mateixos, independentment de l'època o la cultura. Moisès, Crist i els reis de l'antigor compartien els mateixos conflictes essencials que nosaltres.

Les grans religions i sistemes socials no han resolt aquestes qüestions fonamentals perquè no poden fer-ho: la solució està en el nivell individual i en el treball interior profund, que segueix la lògica dels 12 passos.

La importància del reconeixement i la paraula

La veritable clau per superar el pas 12 és el "reconeixement". Segons el Bardote, "reconeixement és alliberament". No n'hi ha prou amb conèixer-ho intel·lectualment; cal reconèixer-ho des del cos i l'ànima, on hi ha les barreres.

La paraula té un poder central en la màgia, com ensenya Averroes (Averroè Tabar), qui deia que "amb una paraula pots salvar-te i canviar la teva realitat". La màgia és la ciència de la paraula oculta, d'escoltar i desxifrar allò que s'amaga en el llenguatge i en la realitat.

L'Ombra

Des de temps antics, les tradicions espirituals han compartit un principi clau: allò que roman ocult en nosaltres determina el nostre destí. Aquesta part oculta és "l'ombra", no com un mal sinó com allò que hem reprimat o ignorat en la nostra consciència.

Escoles de saviesa com l'egípcia, gnòstica o hermètica coincideixen que "per transformar l'exterior, primer hem de fer conscient l'inconscient". La realitat actua com un mirall: reflecteix tant allò que acceptem com allò que rebutgem de nosaltres mateixos. Així, allò que més evitem sol ser allò que més influència té sobre les nostres vides.

Quan ens enfrontem a obstacles repetitius, és probable que estiguem davant l'acció de l'ombra. No és quelcom a témer, sinó una font d'energia i saviesa que busca ser reconeguda. "Treballar amb l'ombra és il·luminar allò ocult amb la nostra consciència", un procés incòmode, però profundament alliberador. Sense aquest pas, no podem ser veritables creadors de la nostra realitat.

La percepció no és passiva: "creem la realitat projectant allò que som". Científics com Jacobo Grinberg ho van proposar: som emissors i receptors simultàniament. L'ombra actua com un filtre distorsionador, fent que veiem una versió parcial de la realitat, condicionada pel que no hem integrat.

Per això, certs patrons es repeteixen una i altra vegada. Si tems l'abandonament i l'amagues, atrauràs situacions que ho manifestin. No per màgia, sinó perquè la teva percepció està afinada per reproduir aquesta por. "Els patrons no són casualitat: són senyals d'aspectes interns no integrats".

Moltes tècniques de manifestació fracassen perquè ignoren aquesta veritat. S'alimenten d'un positivisme superficial mentre allò reprimat creix a l'ombra. És il·lús ignorar el negatiu: "no hi ha res més negatiu que fugir del negatiu".

La física quàntica suggereix que l'observador afecta l'observat. Però si l'observador està fragmentat, també ho estarà la realitat que crea. Així, la clau no és manipular l'exterior, sinó "llegir la realitat com un reflex de l'interior". Cada

---

dificultat ens revela una part exiliada de nosaltres mateixos.

La veritable manifestació comença quan “reclamem allò que hem negat”. Només un observador complet pot crear una realitat coherent. Només deixant de lluitar contra la simulació i entenent la seva naturalesa de mirall, podem fluir amb ella.

Ancoratges energètiques

Podem imaginar aquest procés com un sistema d'ancoratges energètiques: la nostra essència flota en un oceà de possibilitats, tendint de forma natural cap a freqüències elevades com l'amor o l'alegria. Però les emocions reprimides –com la culpa o la por– actuen com a pesos que ens arrossegueu cap avall. El treball interior consisteix a alliberar aquestes ancores per elevar-nos cap a la nostra veritable vibració.

La resistència interna sorgeix ancoratges energètiques connectades a aspectes no integrats de la nostra ombra. Aquestes es formen per experiències no processades, creences limitants, promeses inconscients i decisions preses en moments de vulnerabilitat.

Cada cop que neguem un dolor en comptes de sanar-lo, creem una nova ancora que limita la nostra energia. Les més comunes estan lligades a la culpa i la vergonya: la culpa ens uneix a errors passats, i la vergonya a la creença que hi ha alguna cosa defectuós en nosaltres. Altres provenen de la por, la ràbia reprimida, el ressentiment, la tristesa o vots inconscients com “no mereixo ser feliç”.

Podem identificar aquestes ancores en les àrees d'estancament crònic, on els mateixos problemes es repeteixen o sentim una resistència inexplicable. Tot i que semblin petits, amb el temps es reforcen i poden condicionar tota la nostra vida.

La bona notícia és que no necessitem forçar-nos per elevar-nos: la nostra freqüència natural ja és alta. Només cal deixar anar allò que ens reté. Aquest és el propòsit del treball amb l'ombra: no afegir llum, sinó alliberar els bloquejos que la fan opaca.

Ara t'invito a reflexionar: quin ancoratge podria estar limitant-te? Potser una culpa, una por o una creença antiga. Identifica'l, respira i digues o escriu: “M'allibero.” Pot semblar senzill, però començar a deixar anar alleugereix la teva càrrega energètica.

El perdó

Ara que entenem com operen les ancores energètiques, és moment d'explorar tècniques per alliberar-les i integrar aspectes ocults de l'ombra. El camí més potent per iniciar aquest procés és el perdó, especialment l'autoperdó.

El perdó no justifica el que ha passat ni nega el seu impacte, sinó que allibera la càrrega energètica que ens manté lligats al passat. És un acte d'alliberament personal, no una absolució per als altres.

Aplicació

Per començar, identifica per què et castigues: quins errors o decisions encara generen culpa o vergonya? Reconèixer-los ja inicia la integració, portant llum al que estava ocult.

Una tècnica efectiva és la pràctica de l'espill: mira't als ulls i repeteix frases de perdó cap a tu mateix. Tot i que és incòmode al principi, crea un pont entre la teva consciència i la teva ombra.

Pots potenciar aquesta pràctica activant el meridià del cor, situat on s'uneix la ungueta amb la carn del dit petit, costat de l'anular. Colpeja suaument mentre afirmes:

“Em perdono per ___ perquè ___.”

Exemple: “Em perdono per haver abandonat els meus somnis perquè feia el millor que podia amb el que tenia.”

Durant aquest procés és normal alliberar emocions físiques (llàgrimes, sospirs, tremolors). Accepta-les com a senyals que el procés funciona.

Després, estén el perdó cap als altres. Utilitza la mateixa tècnica: “Perdono a ___ per ___ perquè ___.” No es tracta de justificar, sinó d’alliberar-te del pes del ressentiment.

Com diu el refrany: “Guardar rancúnia és com beure verí esperant que l’altre mori.” El ressentiment ens fa mal a nosaltres, no a l’altre.

Fes del perdó un hàbit: abans de dormir, revisa el teu dia i allibera qualsevol càrrega emocional acumulada. Així evites que petites ferides es converteixin en ancores duradores.

La integració no busca eliminar parts de tu, sinó reconèixer-les, honrar-les i reincorporar-les al teu ésser. Cada cop que perdones, recuperes energia atrapada a l’ombra, augmentant el teu poder i integritat.

Les reaccions emocionals desproporcionades són senyals precises d’ancores actives.

“Només pots ser disparat emocionalment si estàs carregat.” El disparador extern és només una clau que obre records no processats. En comptes de reaccionar, aprèn a donar la benvinguda als disparadors com a mapes del tresor.

Per aprofitar-los, cultiva la pausa conscient: respira i pregunta’t quina part de tu està sent activada. Rastreja l’origen del patró, normalment a la infantesa. A partir d’aquí, aplica les tècniques de perdó per alliberar la càrrega associada.

Estar carregat no és una falla, sinó un signe d’experiències no resoltes. Però pots descarregar-te sistemàticament, tornant-te menys reactiu i més capaç de crear conscientment la teva realitat.

També pots evitar noves ancores processant emocions en temps real: sentir, reconèixer i deixar anar abans que quedin atrapades a l’ombra.

Una metàfora útil és la galeria d’art universal: cada sala representa una experiència. Les persones reactives es queixen dels quadres que no els agraden. Les persones conscients es mouen cap a altres sales. No lluitis contra allò que existeix; tria el que vols experimentar.

La nostra atenció és el nutrient que alimenta les experiències. Queixar-se és romandre a la mateixa sala. Triar és redirigir el focus i permetre que allò no desitjat s’esvaeixi.

Això no implica negar allò que no ens agrada, sinó reconèixer-ho amb consciència i després moure’ns. Conèixer allò que no vols és necessari per saber el que sí vols.

Evita el positivisme tòxic: il·lumina la teva ombra sense negar-la.

Si vols transformar la teva realitat, comença per tu. I si vols transformar-te, integra la teva ombra, perquè tant la teva ombra com la simulació resideixen al mateix lloc: la teva ment.

Alliberar pensaments i emocions que rebutgen la teva ombra.

Resumim:

4 passos per demanar a l’univers.

Pas 1: El caos de la idea. DES D’ON.

Pas 2: El propòsit. CAP A ON.

Pas 3: Ordenar el caos de la idea. PER ON.

Pas 4: La forma. Aprendre a escoltar-me de la manera que vull expressar-me i a sentir-me de la manera que vull sentir per informar la realitat, que ja em pot enviar la manera d’aconseguir allò que vaig dir que vull. LA FORMA O RESULTAT.

4 passos perquè l’univers desoculti les eines que necessito per aconseguir el resultat que jo vull.

Pas 5: Desig per seguir avançant cap a l’inconegut. Enganyar Atlas. La ment subconscient (Atlas) no distingeix entre la veritat i la mentida. El que és real o el que és imaginari. DES D’ON.

Pas 6: Les senyals. Es comença a reordenar el teu univers amb la freqüència que tu emets, generant sincronicitats. Comencen a aparèixer solucions potencials per utilitzar les eines del passat i manifestar la nova realitat. Mentre tant, necessito senyals que em diguin si allò que vull aconseguir forma part del caos o si, efectivament, ho ordeno amb senyals coherents..., però abans de alliberar tot allò que falta per alliberar per ordenar-ho, necessito un examen profund. CAP A ON.

Pas 7: Brillar com a subjecte. No cal conquerir la corona: simplement reconeixem que ja la portem posada.
Pas 8: Brillar com a objecte. Estar preparat per oferir-se a l'altre. LA FORMA O RESULTAT.

4 passos per unir allò que volem i les eines que l'univers ens desoculta per crear allò que desitgem, per crear la nostra realitat.

Pas 9: Desig d'unir-se amb l'altre. DES D'ON.

Pas 10: Saber filtrar si són adequades les oportunitats, recursos i persones que comencen a aparèixer. Atenció sostinguda i deliberada, de manera conscient, en allò a què t'estàs enfocant, en el resultat. CAP A ON.

Pas 11: L'acte sexual, l'agraïment i el gaudi. PER ON.

Pas 12: La Gran realització i aprendre a habitar-la. LA FORMA O RESULTAT.

La invitació a travessar el pas 12

El pas 12 no és un obstacle extern, sinó un obstacle intern que es presenta una i altra vegada a la nostra vida, a la nostra història i a les nostres encarnacions. Només reconeixent-lo i aprenent a travessar-lo podem avançar cap a la veritable màgia.

No es tracta d'evitar el "no puc", "no permeto", "no serveix" i "no reconec", sinó d'entendre que aquests són els pilars que sostenen el nostre creixement, i que la superació resideix a no aturar-se davant d'ells, sinó a utilitzar-los com a trampolí cap a una realitat creada per nosaltres mateixos.

He de buidar, expiar allò que ja puc, ja permeto, ja serveixo, ja reconec. LA FORMA DE MATERIALITZAR O RESULTAT.

El Gos Cèrber i el Pas 12 del Mag — La Confrontació amb la Foscor Interior

El mite d'Hèrcules descendint a l'inframón per capturar el gos Cèrber simbolitza una de les proves més profundes i simbòliques del viatge espiritual i interior de l'ésser humà. Aquest gos de tres caps, guardià de l'Avern, representa els límits i les pors inherents a la naturalesa material i la consciència humana. Associat al signe de Capricorn i a la influència de Saturn, aquest mite evoca la necessitat de transcendir el món material i els condicionaments que ens empresonen, per assolir una nova etapa de consciència. Aquest procés es reflecteix en el Pas 12 del Mag, el pas mestre que condueix al coneixement interior més profund i la materialització del canvi interior.

1. El Gos Cèrber: Símbol del Caos Intern i les Limitacions Materials

El gos Cèrber, amb els seus tres caps i cua de serp, és una metàfora del costat més fosc de la naturalesa humana. És el guardià de l'inframón que bloqueja l'accés a la llibertat espiritual i simbolitza les pors, prejudicis i automatismes que limiten la ment i el cor. Al mite, Hèrcules ha de baixar desarmat, una indicació que la força exterior és inútil per dominar aquestes forces internes; només la força interior i la consciència desperta poden enfrontar aquest caos.

Aquesta representació del Caos, que es "filtra pels teixits més ínfims de l'estructura humana", subratlla que no es tracta només d'un enemic extern, sinó d'un conflicte profund dins nostre. La figura del Cèrber també s'associa amb la foscor tèrbola anomenada Modhallam, una mena de boira tòxica de confusió i distorsió mental i emocional.

Hèrcules baixa a l'inframón sense armes físiques, símbol que no es poden combatre les ombres internes amb eines externes. El gos Cèrber representa aquestes forces internes que, encara que invisibles i disfressades darrere dels sentits físics, dominen ment i cor amb prejudicis, automatismes i foscor.

El gos com a símbol: La bèstia no és només un guardià físic, sinó la manifestació de les pors cristal·litzades en la matèria —poder, economia, religió, ciència— que empresonen l'ànima i la voluntat.

La condició d'Hèrcules: Baixar desarmat és la clau. No es lluita amb armes sinó amb consciència, atenció i un treball interior profund.

La prova de l'inframón: Només enfrontant i reconeixent aquestes ombres internes, es pot sortir victoriós.

2. Capricorn i Saturn: Lliçons de Restricció i Superació

Capricorn, regit per Saturn, és el signe que imposa límits, disciplinant l'ànima perquè pugui transcendir l'ambició

---

material i les pors associades al poder, l'economia, la religió i la ciència. Aquesta simbologia és clau per entendre el viatge d'Hèrcules i el procés espiritual: cal enfrontar i vèncer les pors que s'han cristal·litzat en la matèria i que empresonen l'ànima.

3. Ofun: L'Esperit de la Llum Blanca

Dins la visió simbòlica, aquesta llum no és simplement una forma de radiació visible, sinó la condensació de l'energia espiritual que fa possible l'aparició del món material. Ofun, per tant, és el punt inicial on l'invisible es fa visible, on l'energia es converteix en forma, on el desig esdevé realitat.

Per a qui camina per la senda espiritual, el miracle no és una alteració de les lleis naturals, sinó una conseqüència directa de la interacció harmònica entre els regnes visible i invisible.

Així, Ofun simbolitza aquella resposta subtil i potent que arriba quan es formula una invocació amb cor net i propòsit clar. És la manifestació que neix del silenci, la llavor invisible que floreix en el món tangible.

En la seva manifestació negativa, Ofun representa una creació desequilibrada —un miracle invertit— nascut d'oracions basades en la por, la cobdícia o el desig de control. Aquest tipus d'invocació, allunyada de l'harmonia, esdevé disfuncional, ja que crea realitats que obstaculitzen el creixement espiritual.

El miracle no és un regal capritxós dels déus, sinó una conseqüència natural de l'alineació entre voluntat, pensament i cor. Invocar no és demanar des de la mancança, sinó alinear-se amb la veritat interior perquè el món exterior en sigui el reflex.

L'iniciat sap que l'univers ressona amb la vibració del seu ésser interior, i per això vetlla per mantenir el seu camp net, les seves intencions pures i la seva connexió amb la font viva de la llum.

4. El Pas 12 del Mag: La Foscor que Ens Transforma

El Pas 12 representa el darrer i més ocult graó del camí màgic i espiritual. És el pas on l'individu, ja transformat pel viatge interior, s'enfronta a la seva màgia més profunda i a la responsabilitat de custodiar la porta d'accés a una nova realitat.

Aquest pas simbolitza la materialització de la idea, la concreció del canvi interior, però també la confrontació amb allò que encara queda per superar, representat per guardians com l'Esfinx o el mateix Cèrber. Aquí cal il·luminar allò que encara ens limita, per continuar creixent i ampliant la força de la nostra màgia personal.

5. L'Ombra: Reconèixer per transformar

L'ombra és el nucli ocult d'aspectes reprimits que condicionen la nostra vida i realitat.

L'inconscient influeix en la realitat: La percepció està filtrada per l'ombra, que distorsiona l'experiència i crea patrons repetitius.

Integració de l'ombra: El treball espiritual no consisteix a eliminar-la, sinó a fer-la conscient per alliberar-la i transformar la nostra energia.

La paraula i el reconeixement: Reconèixer l'ombra amb honestedat i expressar-la té un poder alliberador que activa la veritable màgia interior.

6. Anclats energètics i perdó

Els anclats energètics són càrregues emocionals que mantenen l'individu lligat a l'ombra i a patrons limitants (culpa, por, vergonya).

Alliberament d'anclats: S'aconsegueix a través del perdó, especialment l'autoperdó, i el reconeixement conscient.

Pràctiques concretes: El diàleg intern, l'ús del "mirall" per perdonar-se i l'alliberament emocional.

El perdó com a acte de poder: Allibera l'energia atrapada i obre camí cap a la creació conscient i la materialització autèntica.

Conclusió

El mite d'Hèrcules i el gos Cèrber, relacionat amb el signe Capricorn, Ofun i el Pas 12 del Mag, ens ofereix un mapa simbòlic profund per entendre el viatge interior de transformació. Ens mostra que la veritable batalla no és contra forces externes, sinó contra els límits i pors que s'amaguen dins nostre, cristal·litzats en la matèria i en la nostra consciència limitada.

El treball amb el gos Cèrber, el signe Capricorn i el signe Ofun, en el context del pas 12 del Mag, és un viatge profund cap a la integració de l'ombra i la transformació definitiva. Aquest darrer pas simbolitza la transició de l'iniciat a mestre, capaç de custodiar la porta del seu propi ésser, discernir la realitat més enllà de les aparences i crear des de la consciència plena.

La veritable alquímia ocorre quan l'iniciat reconeix l'idèntic en el diferent i el diferent en l'idèntic, transcendint allò manifestat per accedir a la font inesgotable de llum i energia que habita en el seu interior.

El Pas 12 no és un punt final, sinó el principi d'una nova etapa en què l'individu ha d'aprendre a custodiar i filtrar allò que entra a la seva vida i a la seva consciència. És la invitació a transcendir les barreres internes, a reconèixer la pròpia màgia i a continuar el camí d'evolució conscient.

Aquest procés és difícil, ple d'enigmes i reptes, però també és el que permet arribar a la màgia veritable, que transforma no només la persona sinó també la realitat que l'envolta.

Joan Ramon Gros